

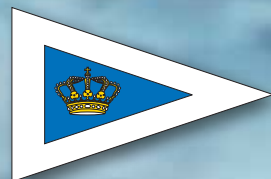
KAAG NIEUWS

September 2019 **Nr. 627**

In dit Kaagnieuws:

- Kaagrace én Kaagweek
- Solozeilen naar de Orkneys
- ALV: 21 november in Oegstgeest

Kan niet bestaat niet

True Colours en de Toekomst zijn samen de grootste offset en digitaal drukker van Midden Nederland. Groot in mogelijkheden, kwaliteit en service welteverstaan. Persoonlijk contact met onze klanten vinden wij belangrijk en we zijn zo veelzijdig als u maar wilt.

Faciliteiten zoals design, productontwerp, fotografie, beeldbewerking, printen en drukken bevinden zich allemaal bij ons in 1 bedrijf. Wij drukken op vrijwel ieder formaat en op zeer uiteenlopende materialen, zoals bijvoorbeeld hout, kunststof, glas, metaal en natuurlijk papier. Ons motto? Kan niet bestaat niet.

 True Colours
DRUK + PRINT

de Toekomst
design | online | print | sign

JACHTHAVEN LOCKHORST

WINTERSTALLING BINNEN & BUITEN
ONDERHOUD & REPARATIE
TUIGEN STAAND & LOPEND WANT
BOTENLIFT TOT 20 TON

WWW.LOCKHORST.NL

Sweilandstraat 7a Warmond
info@lockhorst.nl
071 30 10 378

INHOUD

TWAALFVOETSJOLLEN

Het wordt steeds internationaler. Naast ongeveer 45 deelnemers met de Nederlandse nationaliteit telden we zeilers uit Japan, Engeland, Frankrijk, Duitsland, Zwitserland en Turkije tijdens het Pinksterevenement.

KAAGRACE

Het jaarlijks terugkerende grote roeierfestijn van De Kaag stond in het teken van de vernieuwing: een nieuwe route voor dames én herenwhalers, mooie prijzen in de vorm van de starttoren en polsbandjes voor de pont, en de hulp van nog meer vrijwilligers uit alle hoeken van de vereniging.

KAAGWEEK

De Regenboogklasse was de allergrootste groep, met 40 boten verdeeld over twee groepen. Maar ook de Valken, Pampussen, Twaalfvoetsjollen, Ynglings waren goed vertegenwoordigd. We telden verder Marieholms, RS Feva's en Laser Fago's, Lasers en een mooie groep Optimisten. En dat was dan nog maar de 99e Kaagweek.

...EN VERDER IN DIT NUMMER:

• Colofon	4	• CoCootje	38
• Van de voorzitter	4	• Solo naar de Orkney's	39
• Sluitingsdatum 2019 Kaagnieuws	4	• Giganauten op de Linge	46
• ALV	6	• Jeneverboomtrofee 2019	48
• In Memoriam	7	• De Dragon Gold Cup	50
• Jeugdweek	8	• Sally	52
• Een zeilend gezin	10	• Royal Kaag Classic Cup	55
• Kaagrace 2019	12	• Jaarkalender	57
• Twaalfvoetsjollen	18	• Personalialia	58
• Plat & Ronds	23		
• Rondje Noord-Holland	27		
• Midzomernachtevenement 2019	30		
• Kaagdiner	32		
• Kaagweek 2019	34		

COLOFON

Uitgave van Koninklijke Watersport Vereniging
De Kaag in Warmond

Redactie:

Addie de Moor (hoofd- en eindredactie),
Franky Kuiters, Gerrit Kranenburg, Pauline de Zwart

Vormgeving:

Seña Ontwerpers - www.senaontwerpers.nl

Drukwerk:

True Colours - www.truecolours.nl

Omslagfoto:

Eric van den Bandt

Kopij voor blad en website:

redactie@kwvdekaag.nl

Havenkantoor/secretariaat:

Kaagstraat 1, 2361 KM Warmond
telefoon: 071 - 3010035
email: seca@kwvdekaag.nl
website: www.kwvdekaag.nl
bankrekening: NL22 RABO 036 7702 894

Havenmeester:

Onno Kreeft 06-15 69 80 03
email: havenmeester@kwvdekaag.nl
Kaagsociëteit/Haven Kaagsociëteit:
telefoon: 071 - 5018222
Sweilandpolder 8, 2362 AG Warmond
(voor navigatie Zijldijk 11)

Bestuur:

Max Blom sr.: voorzitter@kwvdekaag.nl
Gerrit Kranenburg-Marijt: secretaris@kwvdekaag.nl
Marc van Dijk: penningmeester@kwvdekaag.nl
Gijs Vrind: jeugd@kwvdekaag.nl
Patricia Paddenburg-van Rheenen: societeit@kwvdekaag.nl / evenementen@kwvdekaag.nl
Elly van Kampen-van Leeuwen: sport@kwvdekaag.nl
Rob Brinkel: jachthaven@kwvdekaag.nl
Paul Vreeswijk: vloot@kwvdekaag.nl

Ereleden:

Dick van Eck, Lies Eichhorn, Jan Bart Lucas,
Pieter Heerema

Vertrouwenspersoon:

Rolf de Vriend:
vertrouwenspersoonkwvdekaag@gmail.com

Openingsdagen

Het secretariaat is van 1 april t/m 30 september
geopend op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag
van 8.30 tot 12.30 uur en van 13.00 tot 17.00 uur. Op
zaterdag van 8.30 uur tot 13.00 uur. Van 1 oktober tot
en met 31 maart is het secretariaat geopend op maandag,
dinsdag, donderdag en vrijdag.

Beste Kaagvrienden,

Eind augustus: voor anker op de Kaag genieten we van weer zo'n mooi weekend in Nederland, wat kan het hier toch ontzettend fijn zijn. Op en in het water geniet iedereen van de verkoeling en lijkt het er inderdaad steeds vaker op dat de opwarming van de aarde een rol speelt.

Dat gezegd hebbende breken we dezer jaren aloude records die al decennia in de boeken stonden, in die jaren was het blijkbaar ook warm, nat en winderig. Hoe het ook zij, als Kaagleden kunnen we weer terugkijken op een prachtige vaarseizoen met veel mooie hoogtepunten, op naar een heerlijke Indian Summer en verkoelend najaar.

Uw bestuur maakt zich alweer op voor de altijd intensieve bestuursperiode na het zomerreces. Grootste aandachtspunten zijn natuurlijk de reeds lopende voorbereidingen voor de grote sociëteitsverbouwing, die direct na de Nakaag zal aanvangen. De tekeningen zijn klaar, vergunningen zijn binnen en de aannemer staat te trappelen, wij ook!

Met veel energie zullen wij de wintermaanden verder gebruiken om de ingezette bestuurs-

koers door te zetten, waarbij wij alle aandachtspunten binnen de vereniging wensen aan te raken.

Zo kunt u binnenkort de nieuw aangepaste concept statuten en reglementen verwachten, want ook die waren toe aan een eigentijds jasje. Tijdens de volgende ALV op 21 november komt het onderwerp uitgebreid aan de orde, zodat we ook daar uiteindelijk een gezamenlijke klap op kunnen geven.

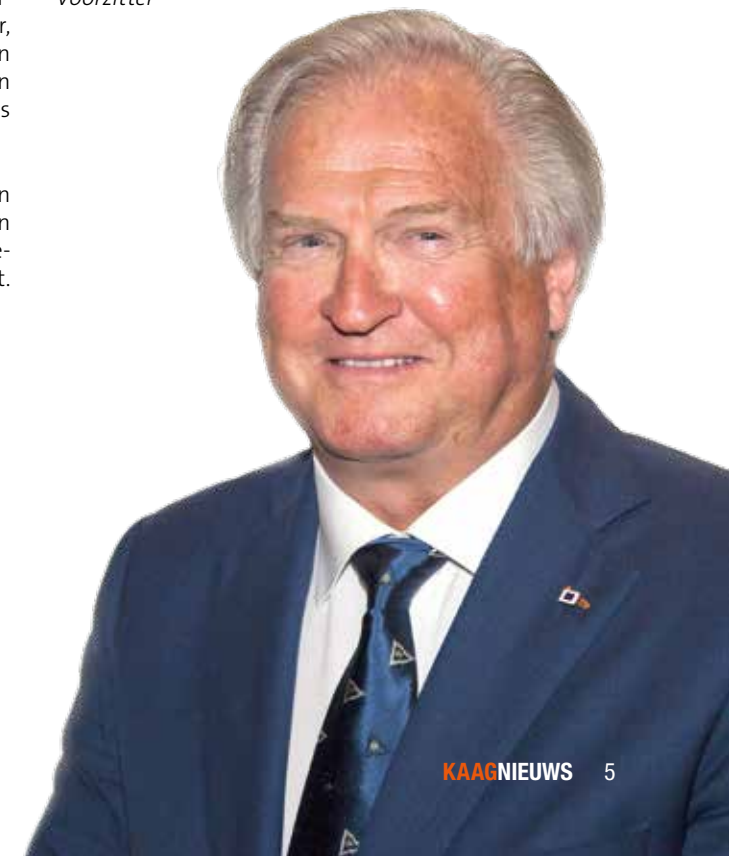
Er is de afgelopen periode al veel gebeurd maar uw bestuur heeft nog een lange wensenlijst van aanpassingen en vernieuwing: we zetten flinke stappen maar zijn er nog niet. Mede om die reden hadden we dit jaar een leuke primeur met ons (kwartaal) bestuursprekeur, een leuk en laagdrempelig moment waar leden hun ideeën met ons kunnen delen, wij nemen alle opmerkingen mee en toetsen vervolgens de haalbaarheid.

Maar naast al het werk en toekomstplannen tellen we vooral ook onze zegeningen en zien veel leden volop genieten van de mogelijkheden binnen KWV De Kaag, de vereniging bruist.

Ook wil ik nog even de aandacht vestigen op de vele commissieleden en vrijwilligers, die net als wij al deels in 2020 leven. De voorbereidingen voor de grotere evenementen zijn alweer begonnen en het blijft hartverwarmend om te zien hoeveel leden zich op allerlei onderdelen inzetten. Zonder hen is het schier onmogelijk om een grote vereniging als De Kaag vooruit te krijgen.

Dank aan iedereen met een positieve bijdrage aan onze mooie vereniging, we gaan samen vol gas door!

Max Blom
Voorzitter

AANLEVEREN KOPIJ VOOR VOLGENDE KAAGNIEUWS:

Sluitingsdatum: 19 november 2019
Verschijningsdatum: 19 december 2019

► Uit het spreekuur

Tijdens de laatste ALV van onze vereniging op 24 april jl. werd tijdens de rondvraag voorzitter Max Blom verrast met de vraag van Blanche Lucas waar de tweede Dr Coops beker was gebleven....

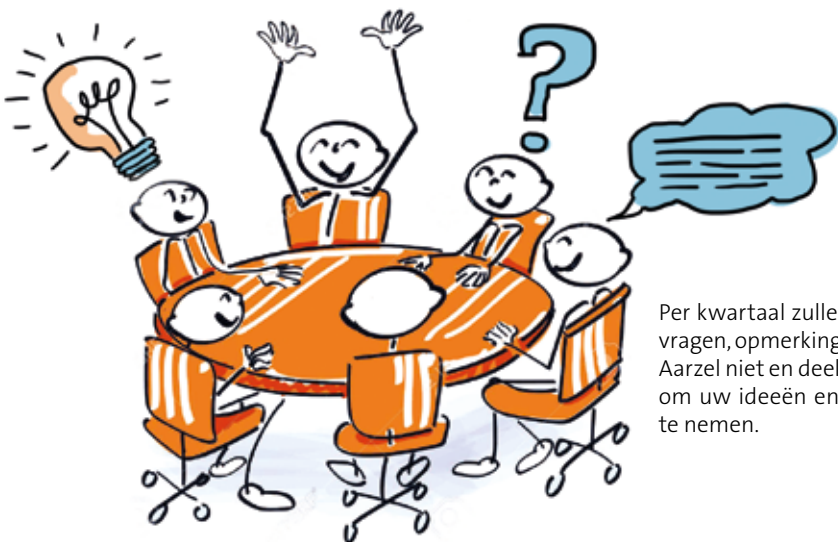
De Kaag mag dan 109 jaar jong zijn maar dat weerhoudt het bestuur er niet van om met vernieuwende initiatieven te komen. Na ruim een jaar van besturen was de tijd daarom aangebroken om verdere vervolgstappen te nemen. In dat kader is het belangrijk om de schijnwerpers te richten op het "verenigen en verbeteren".

Veel is er binnen De Kaag al gebeurd en er staan grootse plannen in de steigers maar wat leeft er onder de leden? Met deze gedachtegang in het

achterhoofd is het bestuur met een laagdrempelig inloopmoment gestart waarbij de leden hun vragen en opmerkingen aan het bestuur kwijt konden. En met succes!

Op maandag 15 juli mocht het bestuur een viertal leden ontvangen die hun vragen, opmerkingen en suggesties hebben gedeeld. Wij zijn hier enorm blij mee. Onderwerpen zoals logistiek en indeling van de havenreinen, het aantrekkelijk maken van de Kaagweek voor alle zeiklassen, de horecavoorziening op de Kaagsociëteit, het samenbrengen van leden met ideeën over het zeilen buitengaats in verenigingsverband tot en met hoe om te gaan met het culturele erfgoed van de vereniging en de conservatie daarvan zijn aan de orde geweest.

Het bestuur heeft deze ideeën meteen ter hand genomen. Binnenkort zullen hopelijk de eerste resultaten hiervan zichtbaar zijn. Wij kijken daarom met bijzonder veel plezier terug op deze eerste sessies waarbij het openhartig en informeel spreken over de vereniging ons heeft geleerd dat De Kaag leeft binnen de harten van de leden.

Per kwartaal zullen wij u blijven uitnodigen om uw vragen, opmerkingen en suggesties met ons te delen. Aarzel niet en deel uw ervaringen; wij doen ons best om uw ideeën en opmerkingen in ons beleid mee te nemen.

Gerrit Kranenburg-Marijt
secretaris

FOTO UIT OEGSTGESTERCOURANT

“...een bescheiden duizendpoot”

IN MEMORIAM Wil Biesot

WAT EEN STERKE VROUW!

Kort na haar 94ste verjaardag, die ze met al haar familie en vrienden uitgebreid vierde ('want nu ben ik er bewust bij!') overleed Wil Biesot. Als je aan Wil denkt heb je de neiging om haar te zien als "de vrouw van Gé" Ja, dat was ze. Maar ze was zo veel meer.

Natuurlijk, ze was de rechterhand en steun en toeverlaat van Gé, zowel op de Take Bora, b.v. Als ze startschip waren op De Kaag bij de Kaagweek, op het IJsselmeer bij de Spa Regatta, op de Grevelingen bij de Beneluxwedstrijden en op de Gouwee voor de WK Cadet, al in 1977! Allemaal uit liefde voor de vereniging!

Daarnaast had ze ook haar geheel eigen activiteiten. Om er een paar te noemen: Zijde schilderen, sieraden maken, dinsdags koken voor een groepje vrienden thuis in de Juffermansstraat in Oegstgeest.. Ze was, samengevat, een bescheiden duizendpoot, die door velen gemist zal worden.

Lies Eichhorn

Algemene Leden Vergadering

donderdag 21 november
om 20.00 uur

I.v.m. de verbouwing van de Kaagsociëteit zal deze worden gehouden in het Dorpscentrum Oegstgeest, Lijtweg 9.

Schrijft u de datum alvast in uw agenda!

Op 10 september tekende een delegatie van het bestuur de aanneemovereenkomst voor de verbouwing van de Sociëteit met Bakels & Ouwerkerk. De verbouwing start op 1 oktober, u krijgt regelmatig een update over de voortgang.

JEUGDWEEK WAS EEN SUPER GROOT SUCCES!!!

Naast de Optimist hebben dit jaar ook de zeilklasse laser 4.7, RS Feva & Open BIC deelgenomen.

Zeilgezin

▶ Allemaal betrokken bij de vereniging

vlnr: Borg, Jurre, Amélie en Tjalle.

Van zeilen in onze Vrijheid, Optimist, Piraat en Cadet naar wedstrijdzeilen bij De Kaag.

Drie jaar geleden ging Amélie de laatste zondag van de najaarstraining met een vriendje mee trainen. Ze vond het geweldig! We hadden nooit eerder bedacht om de kinderen te laten wedstrijdzeilen omdat we het met vier jonge kinderen niet zagen zitten qua organisatie. Maar Amélie is onze jongste, dus mazel voor haar. We besloten dat ze in het voorjaar mee mocht gaan trainen.

Er werd al snel ontdekt dat we nog meer kinderen hadden die konden zeilen. En binnen de kortste keren zaten

zowel Tjalle als Borg met een maatje in de RS Feva. En hier werd ons snel duidelijk dat er getraind werd voor het WK die zomer in Medemblik. Pfff, we hebben wel even met onze ogen geknipperd over de snelheid waarmee we de vereniging ingezogen werden.

Onze oudste zoon was net gaan roeien en dat bleef hij doen. Maar mijn man Raoul besloot al snel dat hij het leuk vond om zich als vrijwilliger in te zetten voor de wedstrijden, boeien leggen, mee op het startschip enz.

De kinderen vinden het wedstrijdzeilen heel erg leuk. Borg zeilt nog steeds in de RS Feva, Tjalle heeft de Feva ingeruild voor een Laser en zijn zeilmaatje ook.

Als je ook nog een teamsport doet is het toch echt handiger als je alleen zeilt. En Amélie gaat heel goed in haar Optimist.

Onze oudste zoon Jurre heeft inmiddels een aantal keren training gegeven aan de CWO Optimistzeilers. En afgelopen jeugdweek heeft Borg training gegeven aan de CWO 1 kinderen en daarmee zijn zeilinstructeursdiploma niveau 2 gehaald. Dat wordt voor hem zoeken naar de balans tussen zelf zeilen en training geven.

En waar houd ik me dan zoal mee bezig? Ik zorg samen met andere ouders dat er iedere zeilzondag koffie, thee

en limonade is met iets lekkers. En afgelopen jeugdweek hebben we met een aantal ouders de lunch en tussendoortjes verzorgd voor alle kinderen en instructeurs.

We zijn terecht gekomen in een ongelooflijk leuke groep mensen. De kinderen kunnen het erg goed met elkaar vinden en de ouders ook. We komen dus allemaal met veel plezier naar de Kaag.

En zo zien je weekenden er in een paar jaar tijd heel anders uit! ■

Charlotte Lendfers

Altijd spannend, de Kaagrace!

📷 Jaap van Opstal, Marjan Schavemaker

De Kaagrace: voor de roeiers van De Kaag de thuiswedstrijd van het jaar, die meetelt voor het Nederlands Kampioenschap waar ze natuurlijk goed voor de dag willen komen, voor de Kaagrace-commissie een enorme klus, met vele vrijwilligers. De weersvoorspellingen zijn rond uit slecht, en die lijken uit te komen ook, op de vroege ochtend van 15 juni. Maar net op tijd stopt de regen en de prijsuitreiking is zelfs zonnig. Een veelzijdige dag.

Al om 5.40 uur op de ochtend van 15 juni appen leden van de Kaagrace-commissie elkaar bezorgd over het weer: rode wolken op buienradar, naar het lijkt: op zijn hevigst bij de start in de ochtend. En inderdaad: de roeiers die op de fiets of per boot

naar de sociëteit komen, doen dat in regenpak. Hozen is het eerste wat hen te doen staat als ze bij de Kaagboten aankomen, en eigenlijk heeft het niet veel zin, het regent gestaag door.

Op de dijk gaat het werk gewoon door: de ruim honderd boten die per trailer over de dijk aankomen, worden zoals altijd gekraand door onder andere de mannen van het Kaagschuim, in de loop van de middag aangevuld door andere, ook vrouwelijke roeiers. De Kaagrace is de enige wedstrijd in het land waar ook vrouwen bij het kranen meedoen.

Maar hoe is het mogelijk: na het palaver aan whalersloepen en gigs trekken de buien weg. Bij de start zijn alleen de wolken gebleven, prima roeiweer dus. Achter elkaar gaan de verschillende groepen van start: eerst de damessloepen (15 km), dan

de gigdames en -heren (6 km), en in de middag de herenwhalers (15 km). Ook is er nog een sprint voor de gigs (ca. 1.000 meter). Bij elkaar zo'n duizend roeiers.

De commissie heeft dit jaar een paar wijzigingen doorgevoerd: zo is de route voor de dames -en herenwhalers veranderd: niet meer door de Grote Sloot, maar over het Joppe direct naar Warmond. Het is een succes, de Grote Sloot is eigenlijk altijd te warm om te roeien en als je daarna op de Leede komt, is het te druk om echt vaart te maken. En ook de dames gaan nu door de Boerenbuurt.

Erg leuk is dat er daar door vrijwilligers een feestje van gemaakt is: de roeiers worden verwelkomd met muziek en Kaagvlaggen en toegejuicht zoals dat bij een NK hoort. Ook nieuw zijn de polsband-

jes bij de pont naar de sociëteit, en dat ons startschip de Noord wordt ingezet bij start en finish.

Tijdens de wedstrijden valt er nog meer te beleven: je kunt instappen in een grote sloep, onder andere bij architect Marcel van Dijk die het leuk vindt om toeschouwers mee het water op te nemen en ze te vertellen over wat er allemaal te zien is.

Er is ook opvallend veel politie aanwezig op het feestterrein maar dat is niet om de orde te bewaren. Sinds bijna een jaar werkt De Kaag mee aan een project om agenten met ptss te helpen via het roeien. Dat blijkt heilzaam te werken. Een team roeit elke dinsdag op de Kaag en doet nu ook mee aan de wedstrijd. Om de vereniging te bedanken voor het lenen van de boot en de medewerking van Kaagleden, overhandigt de politie in de Van >

Agenten doen goed mee in de wedstrijd

De oude en nieuwe roeicommissaris

Gig-it blij met 2e plaats

Warming-up voor de wedstrijd: hozen!

Publiek kan mee met Marcel

Heel bijzonder zo'n bord

Heren 1 op het podium

Meiden van Staal met hun 3e prijs

➤ Hoolwerffzaal alvast symbolisch een set nieuwe riemen aan roeicommissaris Elly van Kampen.

Bij de prijsuitreiking later die middag zien we Elly terug, maar nu overhandigt zij iets. Oud-bestuurslid en roeicommissaris Lisette Smit krijgt alsnog haar bestuursbord voor haar inzet in het vorige bestuur.

Voorafgaand aan de prijsuitreiking komt coverorkest Jeanne d'Arc uit Noordwijkerhout weer aanvaren met een tweemaster, om de sfeer nog wat te verhogen, op het inmiddels overvolle plein onder de starttoren.

En dan breekt de zon pas goed door: de prijsuitreiking! Marieke en Peter roepen het ene team na het andere op het podium en zoals het gaat bij roeiwedstrijden: in polonaise komen de teams luid juichend naar voren om van Marja zo'n geweldige prijs in de vorm van een starttoren te krijgen. Gelukkig vallen er ook Kaagteams in de prijzen: bij de whalers Heren 1 en de Meiden van Staal, bij de gigs team Gig it.

Voor Marieke van Schie is het haar eerste jaar als voorzitter van de Kaagrace-commissie, en ze kijkt met tevredenheid terug: "Alles is goed verlopen". Om er meteen aan toe te voegen: "Dat doe je als team samen met alle vrijwilligers. Het is een geoliede machine, ieder commissielid heeft een eigen palaver. Niet alleen met de stuurmannen en -vrouwen, maar ook op de dijk en in de toren en op het feestterrein. Ook de motorboten waren weer van de partij, om de route te bewaken. En onder de vrijwilligers waren ook bestuursleden."

Op de valreep heeft Marieke nog een nieuwtje: ze denkt inmiddels mee over deelname van roeiers aan de 100e Kaagweek.... ■

Addie de Moor

Stayeren, mag dat eigenlijk in een roeiwedstrijd?

Kaagse Bluf in actie

Mooie prijzen!

Politie Haaglanden overhandigt symbolisch een nieuwe set riemen aan roeicommissaris Elly

Kaagschuimers een lange dag op de dijk

Jachthaven Juffermans bv

ZOMER- EN WINTERSTALLING

REPARATIE EN ONDERHOUD

VAN SLOEP TOT JACHT (40 TON)

HISWA

Veerpolder 69 • Warmond • Tel (071) 301 05 48 • Fax (071) 301 06 02
 info@jachthavenjuffermans.nl • www.jachthavenjuffermans.nl

TIJSSENWATERSPORT SINDS 1969 EEN BEGRIP

Groot assortiment teak accessoires.

Ruime collectie waterdichte zeillaarzen en bootschoenen met GORE-TEX® voering.

Alles voor sloep, motorjacht, zeilboot of wedstrijdship. Direct uit voorraad leverbaar, ook online!

tijssen
watersport

Openingstijden:
 Ma t/m vrij 9.00 - 18.00 uur
 Zat 9.00 - 17.00 uur

Zijlbaan 10
 2352 BN Leiderdorp
 Tel 071 54 10 185
 info@tijssenwatersport.nl
 www.tijssenwatersport.nl

Cobb BBQ

► Raadsel!

We weten het zeker: toen ze de Boerenbuurt ingingen, had het Friese team nog gewoon een stuurman. Maar waar is die gebleven als ze de Boerenbuurt weer uitgaan? Wie weet wat hier gebeurde? ■

FOTO VOOR DE BOERENBUURT

📷's Marjan Schavemaker

FOTO NA DE BOERENBUURT

► Pinksterevenement Twaalfvoetsjollenklassenorganisatie

Als ik me niet vergis was het dit jaar voor de 58ste keer dat De Kaag dit grootste Twaalfvoetsjollen-evenement van het jaar mocht organiseren. Het wordt steeds internationaler.

Naast ongeveer 45 deelnemers met de Nederlandse nationaliteit telden we zeilers uit Japan, Engeland, Frankrijk, Duitsland, Zwitserland en Turkije. We weten van de grote vloot Italiaanse jollen en ook weten we dat in België er een klas-senorganisatie aan het ontstaan is. Er kan dus nog meer bij. In totaal waren er 50 deelnemende boten.

Op vrijdagavond was het bekende elkaar begroeten, (hernieuwd) kennismaken, een borreltje doen en wat eten. Op zaterdag stonden zes selectiewedstrijden gepland. De bedoeling was dat de vloot, die in vier groepen was opgedeeld, in wisselende samenstelling elkaar onderling twee keer zou bestrijden. Daarna zou vastgesteld worden welk deel de Gold-fleet en welk deel de Silverfleet zou zijn waarin, met uitzondering van de langeafstandswedstrijd met een gezamenlijke start, de rest van de dagen geva-ren zou worden.

Nou, daarvan kwam mooi niets terecht: in de nacht

van vrijdag op zaterdag stak er een wind uit zuidelijke richting op die bleef aanwakkeren totdat hij op zaterdagmorgen om een uur of 11 kracht 9 had bereikt en dat tot een uur of 10 in de avond vol-hield. Het programma moest dus aangepast wor-

den. Besloten werd om op zondag eerst de lange afstandswedstrijd te houden en vervolgens drie selectiewedstrijden. Immers, na drie wedstrijden heeft iedereen een keer tegen elkaar gevaren. Mijn eenvoudig advies is om dat altijd te doen want dan houd je vanzelf meer tijd over om de Goud –en Zilverzeilers in hun eigen biotoop te laten gedijen. Ik weet zeker dat de verdeling na zes selectiewedstrijden er bijna eender uit zal zien als na drie. Aan het eind van de middag volgde het happy hour, dat op zijn beurt overging in een walking dinner. Het werd die avond niet heel laat, want de volgende dag zou het echt gaan beginnen. >

**“Jollenevenement
steeds internationaler”**

- › Zondag om 10 uur – het was aardig weer met een wind uit het zuidwesten met een kracht 3 - startten 50 jollen voor de starttoeren van De Kaag voor een twee uur durende wedstrijd over schitterende delen van ons fraaie water. Enfin, dat hoef ik niemand meer uit te leggen, toch?

Winnaar werd iemand die nog nooit op enig stuk van onze plassen had gevaren, onze Turkse vriend Anal Cetin. We zouden nog meer van hem gaan horen. In deze wedstrijd wordt ook de startprijs (ja, die hij was eindelijk ook weer aanwezig), de Juiste Koersprijs dus, verzeild. Die werd gewonnen door Bert Hamminga. Helaas hadden we geen Ugandese vlag op voorraad.

Vervolgens werden – na de lunch- de selectiewedstrijden voor Gold en Silver in drie sessies van twee

starts gehouden. Er waren weinig generals, de U-vlag werd sporadisch gebruikt en tegen half vijf konden de deelnemers naar de wal en aan het Jollendiner.

Tijdens dat diner was er een optreden van de Bleekerbrothers waarbij Wim Bleeker aan Pieter Bleeker een medaille overhandigde die hij op zijn derde jaar als bemanning bij Pieter had gewonnen. Wim was tevens vastbesloten de stand in Nederlandse Kampioenschapstitels tussen hem en Pieter dit jaar gelijk te trekken. Voorzitter Jaap Wientjes hield een speech waarin onder meer de Grutto, die hij bij de ark van Rudy en Franky Kuiters had waargenomen, en het taalgebruik op startlijnen en bij boeien ter sprake kwamen. En dit alles deels in drie talen. Natuurlijk werd tijdens het voortreffelijke diner ook de splitsing in Gold en Silver bekend gemaakt.

De weersvoorspelling voor maandag was iets met een wind tot een knoop of 10 en - aan het eind van de dag- kans op buien. Dat pakte anders uit. Zelfs de meest accurate windapp “Windalert” vergiste zich een kilometer of 50. Het woei stevig uit het noordoosten. Het plan was twee wedstrijden voor de lunch en dan nog een daarna.

Dat doel hebben we niet gehaald. De wind trok aan tot 25 knopen en al bij de tweede wedstrijd zagen we dat er minder deelnemers aan de start verschenen. De deelnemers gekenmerkt op de deelnemerslijst met SH (wij dachten gezien de gemiddelde leeftijd dat dat iets anders betekende maar het bleek te staan voor Single Handed) kregen het zwaar. De route naar de finish van de ingekorte baan was plat voor de wind dus we zagen de fraaiste gijppogingen en een enkeling ging zwemmen.

Het werd te gek. Na twee wedstrijden werd (na enig overleg) besloten te stoppen en de voorbereiding tot de prijsuitreiking te treffen. Nog wel een tip: het lezen van wedstrijdregelingen en baankaarten bij wedstrijdzeilen hoort ook uit te maken van de voorbereiding tot de wedstrijd. Dat kan beter!

Om 15.00 uur hield voorzitter Jaap een uiterst efficiënte prijsuitreiking. Alle buitenlanders kregen een speciaal aandenken, het comité werd bedankt met een fles wijn en de echte prijzen werden prijzen werden uitgereikt.

De Juiste Koersprijs voor de beste start op zondagochtend ging dus naar Bert Hamminga

Star is Bornprijs voor de jongste deelnemer was voor Carlien Daniels

De Silver Fleet werd gewonnen door Rudy Kuiters

De winnaar in de Goldfleet en tevens winnaar van de J.J.van 't Hoogerhuys- wisselbeker (sinds 1973 beschikbaar) werd Anil Cetin die daarvoor uit Turkije was overgekomen. Hij won ook de Single Handed Trophy, de Greet Tims Wisselaquarel voor de langeafstandswedstrijd en de door Jan Bart fraai

gerestaureerde Zilveren Van der Steurjol.

Voorzitter Jaap sloot af met te beloven dat volgend jaar Pinksteren, net als de Grutto's, de Jollen weer terug zullen zijn op de Kaag. ■

Wim van 't Hoogerhuys

**TEAM KAAG
ZOEKT NOG
STEEDS EEN
HOOFDTRAINER
EN TRAINERS.**

Heb je interesse? mail dan naar jeugd@kwvdekaag.nl

DE JONG TECHNOVARIA
MARINE AND MOBILE

OUR SOLUTIONS
FOR YOUR
FREEDOM

020-6916311 Amsterdam 071-5212101
www.dejongtechnovaria.nl

Technisch specialist voor o.a.: scheeps-elektra, omvormer, accu, airco, verwarming, koelkast, solar, lader, dynamo, startmotor, gassystemen en generator

Rond & Plat tijdens het Pinksterweekeinde

E. Buyze

Polyether Bootkussens
op maat gemaakt
Keuze uit vele stalen
sterke meubelstof

Leerdoek in diverse kleuren op voorraad.

Bekleding nog goed? Kom dan even langs voor een nieuwe stevige vulling!

Pr. Mariannelaan 314 bij Geestbrug
2275 BR Voorburg Tel. 070-3902826
Maandag gesloten
www.buyzepolyether.nl

Edinburgh heeft sinds 1947 zijn officiële Edinburgh International Festival (www.eif.co.uk), een drie weken durend festival voor de podiumkunsten. In de periferie – de fringe - van dit officiële festival ontstond een wat losser georganiseerd festival van onuitgenode kunstenaars, de Edinburgh Fringe Festival (www.edfringe.com). Beide festivals zijn inmiddels zeer succesvol, en drukbezocht.

Dit model – een hoofdfestival en een wat losser nevenfestival – passen de Twaalfvoetsjollen en de kleine scheepjes rond & plat sinds enkele jaren toe met Pinksteren. Pinksteren op de Kaag staat natuurlijk al heel lang in de het teken van de Twaalfvoetsjollen, met een grote opkomst, deels ook internationaal. Sinds drie jaar verlenen de jollen ook gastvrijheid aan Open Schouwen, Tjotters en Friese Jachten, aangevuld met een enkele Hollandse boot. Dit wordt door rond & plat zeer op prijs gesteld. Het resultaat: circa 50 jollen en tien scheepjes rond & plat.

➤ Zaterdag begon met een tegenvaller, zowel voor jollen als voor rond & plat. Het waaide stormachtig (8 Bft). Volgens de Regenbogen, die op Loosdrecht zeilden, was er zelfs storm (9 Bft). Hoe dan ook, seinvlag Y schoot hier tekort, het comité kon de wedstrijden alleen maar afblazen. Aldus geschiedde, en dat het comité altijd gelijk heeft bleek uit de omstandigheid dat werkelijk niemand de behoefte voelde om buiten wedstrijdverband een rondje te gaan zeilen.

Nadat de zaterdag dus aan tuinonderhoud en andere belangrijke zaken kon worden besteed kon er op zondag weer gezeild worden. Het was een prachtige zonnige dag, met twee keer een mooie baan. Klassiek voor de Kaag, dus vrij lang, ook om een separatie van jollenvloot en rond & plat te bewerkstelligen. De eerste ronde stond er ook een prachtige wind, ca 3 Bft misschien ietsje minder. Wel diende zich een opmerkelijke windstilte aan. Die leidde ertoe dat het Friese Jacht de Hommel met overweldigende voorsprong naar de finish snelde – de altijd perfecte voorbereiding van Dirk Slijper op de gebieden van zeiltechniek, wedstrijd tactiek en boathandling leken zich uit te betalen.

Daarna reduceerde evenwel de windstilte de afstand tussen hem en de Astrea en Pallieter tot enkele tientallen meters, wat bij een bootsnelheid van nihil toch altijd tot nervositeit leidt. De weergoden herstelden zich echter non-discriminatoir, en Dirk kon alsnog als eerste over de streep. Ook de voorsprong

van de Astrea op de Pallieter kon gehandhaafd worden, ondanks een aanvankelijk zeer gunstige schifting voor de Pallieter, die echter te klein bleek om de niet geringe zeilvaardigheid van schipper Leopold Hertzberger op de Astrea teniet te doen.

“Zeilen als filosofie-oefening, dát zouden er meer moeten doen”

Wat voorin het veld met een kwartier wachten en enige teleurgestelde hoop snel opgelost is, leidt achterin het veld tot een bezoeking. Alexander de Vos en zijn dochter Philomee worden in het kleine schouw-tje Pandora ten volle getroffen door een volledig gebrek aan wind, en hebben circa een uur extra zeiltijd nodig. Zij beschikken beiden evenwel over een zen-boeddhistische inslag, weigeren elke sleephulp en komen na 3 uur en 20 minuten zeilen toch doodgemeedereerd over de finish, om na een half uur weer unverfrohren voor de volgende start klaar te staan. Zeilen als filosofische oefening, dát zouden er meer moeten doen.

Wedstrijdleader Herman van der Steen liet zich desalniettemin door genade leiden, en had des middags een gematigd lange baan in petto, die de Hommel (inderdaad) in 1 uur, drie minuten en 35 seconden aflegde, de Pandora in de nauwelijks langere zeiltijd van 1 uur en 30 minuten en 6 seconden, en de rest, u dacht het al, daar tussen in. Allemaal zeer genoeglijk.

Pinkstermaandag liet weer een heel ander beeld zien. De Windfinder had ons voor de ochtend een wind van circa 3 Bft beloofd, met uitschieters naar 4 Bft, die tegen de middag zou inzakken naar 2 Bft, met uitschieters van 3 Bft.

Nou mooi niet! Ondergetekende had de smeerrepen uit misplaatst optimisme maar thuisgelaten, en zat dus plotseling met vol tuig op het water, bij 22 knopen wind, aldus de tam tam. En dat terwijl hij gastgever was van uw voor-vorige penningmeester, die in de veronderstelling verkeerde dat hij een mooi rustig zeildagje tegemoet ging in zo'n leuke tjotter. Er werden meer slordig gezette reven en haastig aangeschoten reddingvesten gesignaleerd, en al met al was het dus een kwestie van bloed, zweet en tranen.

Bovendien werd er ingewikkeld gevaren, want na overleg met de wedstrijdleader was gekozen voor een jollenbaan, met enen vertraging van circa vijf minuten om de velden uit elkaar te houden. Eerder genoemde Pandora verkeerde desalniettemin

in opperbeste stemming: weliswaar werd de meegebrachte spinaker maar niet gezet (meen ik, het scheepje lag nogal ver vooruit), maar zelfs op line honours zat de Pandora bij deze wind zeer fraai voorin. Enige schade kon niet worden voorkomen: de wind werd de hanepoot (het beugeltje waaraan het grootzeilval is opgehangen) van de Tjotter Gebroeders teveel.

Des middags waaide het nog steeds stevig. De rifen werden nu wel op tijd gezet, en de bemanningen die door averij of voorzorg niet op eigen schepen startten werden eerlijk verdeeld over de startende schepen. De wedstrijdleader had een vrij korte baan uitgezet (starttoren – Kevers – Unie-eiland – Dieperpoel – Zweiland - Startoren) maar in verband met de dreigende prijsuitreiking werd al in de Spijkerboor de Franse vlag gezet.

Winnaars waren de Hommel, de Astrea respectievelijk de Fram. De complete uitslagen vindt u op de site. Herman van der Steen reikte de prijzen uit, nadat hij had geconstateerd dat de zeilers in rond & plat zich van hun plicht tot Nachwuchs hadden vervuld. Herman en de andere leden van het comité werden uiteraard bedankt voor hun inspanningen om er alweer een mooi zeilweekende van te maken. ■

Meine Dijkstra

Uw maritieme totaal specialist!

- In- en verkoop sloepen/sportboten
(gespecialiseerd in rubberboten (ribs))
- In- en verkoop van in- en outboard motoren
- Reparatie en onderhoud boten en motoren
- Lpg ombouw van in- en outboard motoren
- Polyester en tubes (rubber) reparatie
- Totaal schilder- en lakwerk van boven tot onder de waterlijn
- Stalling zomer en winter (4500 m2)
- Rib & tenderverhuur
- Event service

MARITIEM CENTRUM RIJNZICHT

meer informatie vind u op:
www.MaritiemCentrumRijnzicht.nl

Maritiem Centrum Rijnzicht | Valkenburgseweg 70 | 2223 KE Katwijk a/d Rijn | Tel. 071-40 27 000 | info@maritiemcentrumrijnzicht.nl
www.maritiemcentrumrijnzicht.nl | Like ons op Facebook <https://www.facebook.com/MCRijnzicht> | volg ons op Twitter @RijnzichtGroep

Sailservice Ontzorgt!

Hulp nodig bij het organiseren van een watersport wedstrijd, clinic of iets soortgelijks? Sailservice biedt uitkomst! Van portofoons tot boeien, ribs met gediplomeerde drivers, zelfs een ervaren team voor race management staat klaar. Sailservice kan daar allemaal voor zorgen, zodat uw evenement een groot succes wordt en u en uw leden zelf optimaal kunnen genieten. Klein of groot evenement, Sailservice ontzorgt!

kijk voor meer informatie op www.sailservice.org of mail naar info@sailservice.org

MET HET A/T/M Z PAKKET VAN MAX BEHREND

GAAT HET U ALTIJD VOOR DE WIND

Bij Max Behrend bent u zowel op het water als op het land goed verzekerd. Neemt u meerdere verzekeringen af, dan kunt u tot wel 15% korting krijgen op het hele pakket. Meer weten of persoonlijk advies tel: 071 30 50 250

Max Behrend Verzekeringen BV
 Veerpolder 1-B - 2361 KV WARMOND
www.maximaal.info | info@maximaal.info

BOOTLAARZESHOP

Warme BOTALO zeillaarzen
 tijdelijk van €239 voor €199!
 Waterdicht leer, ademend, anti-slip, kwaliteitsgarantie, check:
www.bootlaarzenhop.nl
 Bel 06-54690776 of mail via website

► Geen Rondje, wel een mooie ervaring!

Deze aflevering van het rondje Noord-Holland zou zo maar die met de grootste vloot geweest kunnen zijn: 19 boten waren ingeschreven! Het was een zeer gevarieerd gezelschap in leeftijd, schepen als bemanning! De deelnemers varieerden van 1 tot bijna 80, inclusief een hond en een kat. Ook in schepen was er grote diversiteit: van 6,60 meter tot bijna het dubbele, nieuwe en oude schepen.

Voor mij is het de eerste keer dat ik met de Dame Blanche, een Victoire 28 uit 1974, de zee opga. Het is een fijn gevoel dat ik dat dan niet alleen doe. Met een soort sinterklaasspanning wacht ik samen met mijn zus en zwager in WV IJmond op de rest van de vloot. Rond 20.00 uur is er een ware

invasie van KVV De Kaag- schepen en -leden. Het clubhuis loopt vol en het eerste palaver is een feit. De ochtend erna een heerlijk ontbijt.

's Ochtends kunnen we bijna allemaal door de brug, één schip is net even wat later en moet op een volgende opening wachten. Eenmaal op weg valt het veld snel uit elkaar. Na de brug gelijk de genua gezet richting het paard van Marken. We vliegen er door! Eerst vallen de golven nogal mee, later komen er wat meer golven en rollen we behoorlijk. We stui- ven erdoor met 5,9 knopen op de genua!

Ik ga even naar binnen en zie water lopen! Dat kan niet goed zijn! Als ik onder de kussens en in alle hoekjes zoek om te kijken waar het water vandaan komt, zie

➤ ik veel water in de punt! We maken water! Gelukkig wordt het niet meer en denk ik dat het de watertank is. Ondersteboven in de punt liggen vindt mijn maag niet heel erg leuk met deze deining, dus ik ga snel naar buiten en besluit dat we het ook best kunnen oplossen in Enkhuizen. De golven worden meer en het vlees dat wij bevroren hadden meegenomen (oude schepen hebben geen koelkast aan boord) rolt door de boot. In ieder geval is het mooi op tijd ontdooid!

Eenmaal aangekomen in Enkhuizen worden we de haven ingeblazen en leggen we bij de anderen aan, bijna iedereen is er al. Even een biertje bij de burens! De BBQ is een groot succes! Het vuur wordt aangemaakt en omdat het niet snel genoeg gaat, wordt het nog even angeblazen met een plastic voetpomp en dan zijn we er klaar voor! Iedereen heeft heerlijk eten meegenomen. Salades worden gemaakt, spisen waren al thuis gemaakt en meegenomen.

Na de BBQ is er livemuziek van het (voornamelijk) herenkoor, compleet met begeleiding op de gitaar. Ondertussen wordt er druk gepraat door de heren van de organisatie. En dan komt de beslissing het Rondje kan niet volbracht worden. De voorspelling is te ongunstig. Even lijkt het erop dat de groep in tweeën splitst: een groep richting Den Helder (en dan door!) en een groep die de volgende dag naar Volendam koerst. Pas 's ochtends blijkt dat we enkel van de schepen die een half Rondje zouden meevaren en daarna verder op vakantie zouden gaan, vervroegd afscheid moeten nemen. De rest gaat richting Volendam en dat betekent uitslapen en rustig kunnen ontbijten. Het is een heel gezellige avond.

Op weg naar Volendam is de wind nog niet heel veel minder geworden dus het is kruisen en we rollen de genua iets in. De gehele tocht zien we vrijwel niemand van de groep totdat we een klein blauw bootje zien aanstuiven! De Polle vaart ons zo voorbij, zijn we wéér ingehaald! In Volendam uiteraard paling gehaald en heerlijk toastjes met paling gegeten. Op verschillende schepen worden borrels gehouden. Het is een zeer gezellige avond. 's Avonds laat nog overleg over wie naar Haarlem gaat en wie naar Amsterdam. Het wordt een klein deel Amsterdam

en een groot deel Haarlem. Via de whatsapp groep houden we veelvuldig contact. Internet is heel handig (als je bundel niet op is 😊).

Op weg richting Amsterdam is de wind heel zwak en denken we dat we toch een beetje voort moeten maken, dus kegel gehesen en motorzeilen. Zien we plotseling de Swaen voorbij stuiven met volledig zeil! Dat moeten wij ook kunnen! Hup motor uit en zeilen! Maar het lukt niet. We zeilen wel, maar we gaan hooguit maar drie knopen. Hoe frustrerend!

We kijken naar hoe zijn zeil staat, hebben alles goed getrimd, voor zover mogelijk, maar toch zien we hun

spiegel kleiner en kleiner worden! We geven het op en gaan verder op de motor. Als wij eindelijk (als laatsen) aankomen voor de brug over de A9 in zijkanaal C, wordt het geheim onthuld: ze hadden toch de motor aan! Heerlijk gegeten voor de brug. Gelukkig kunnen we met 10 schepen Haarlem in.

In Haarlem is het een ware invasie van Kaagleden. De schepen worden overal aangelegd, ook bij verbodsborden. 's Avonds wordt een klein tafeltje omringd door zoveel Kaagleden dat de mensen aan het tafeltje ernaast een beetje krap komen te zitten. Overal komen stoelen vandaan. Ons voornemen om toch bijtijds te gaan slapen wordt van tafel geveegd.

Enkelen gaan door tot in de kleine uurtjes. Ondertussen worden we ook nog op de hoogte gehouden van de belevenissen van de anderen in Amsterdam. 's Ochtends is het toch vroeg dag en even wordt er gezwommen door de bemanning van de Snoes.

De tocht terug naar de Kaag verloopt soepel en het konvooi van schepen achter elkaar is prachtig om te zien. Ondanks dat we het Rondje niet hebben kunnen volbrengen hebben we een prachtige en supergezellige tocht gehad. Ik had het niet willen missen en volgend jaar wel over zee! ■

Esther van Beek

Nachtelijke puzzeltocht weer zeer geslaagd

In de kortste nacht van het jaar, van 22 op 23 juni organiseerde de puzzelcommissie een nachtelijke puzzeltocht, geleid door Liesbeth van der Laan. Achttien schepen namen daaraan deel. Zij moesten allen in het bezit zijn van een goed werkende smartphone met wifi om de QR-codes te lezen die over de hele Kaag waren verspreid. Tevens moest aan boord een schepnet, een baksteen met 4 meter touw, een zaklamp, pen en papier en een ongebruikt kraslot aanwezig zijn.

Om 19.00 uur verzamelden de schepen bij 't Lichthuys van Haven Oost. Na het palaver dat klokslag 19.30 uur begon, ontvingen de schippers een tas met de opgaven en veel lekkernijen, daarna voeren de schepen in flottielje richting Kaagsociëteit waar het pas aangeschafte Kaagschip De Noord voor anker lag met daarop de jury die de vlootshow in ogenschouw nam. De opdracht was om de schepen met zoveel mogelijk oranje te versieren. Er waren schepen waar zelfs de bemanning geheel in het oranje gekleed was.

Om 21.15 uur gaf Liesbeth het startsein voor de tocht waarna de schepen in verschillende richtingen vertrokken. Tijdens de tocht moesten er heel wat vragen worden beantwoord. Veel vragen waren verborgen in de QR-codes die gescand moesten worden. Op post 10 moest het schepnet worden gebruikt om plastic eindjes uit het water te vissen.

Tussen 23.00 en 24.00 uur moest men zich melden bij het moederschip de Mare dat midden op het Vennemeer voor anker lag. Eenieder zocht daarna een plek voor een kort slaapje. Als het ankeren op het meer niet zou slagen dan bracht de baksteen met touw uitkomst en als ook dat niet tot het gewenste resultaat zou leiden dan kon men voor een euro per strekende meter schip bij de havenmeester van Jachthaven Vennemeer terecht. Zondagmorgen tussen 5.00 en 5.30 uur moesten alle schepen zich weer melden bij het moederschip om de opgaven in te leveren. De duur van het slaapje was dus sterk afhankelijk van het oplossen van de opgaven.

Om 5.30 uur voer ieder weer richting Haven Oost voor een zeer uitgebreid ontbijt dat verzorgd werd door de kinderen van Liesbeth, waarna Liesbeth de prijzen uitdeelde. Er waren zoveel prijzen gesponsord dat alle schepen met een prijs huiswaarts keerden.

Het was een zeer geslaagde midzomernacht puzzeltocht met prachtig midzomernacht weer. Commissie, en met name Liesbeth, hartelijk bedankt!

Jacques van Dijk

► Kaagdiner 2019

Een vast punt in onze agenda wordt ingenomen door het jaarlijkse Kaagdiner op de donderdag voorafgaand aan de Kaagweek. Zo stonden omstreeks 19.00 uur op 18 juli op ons fraaie sociëteitsterras zo'n 90 personen te borrelen en bij te praten: onze bestuursleden, bestuurders van wedstrijdgevende verenigingen, houders van een Van Hoolwerffpenning, ereleden van onze vereniging, lokale bestuurders, hoge ambtenaren van de gemeente en speciaal genodigde leden en partners van al dezen.

Voorzitter Max had een strak plan voor deze avond: hij zou eenieder laten zien hoe zijn bestuursteam in elkaar zit, wat de doelstellingen zijn en hoe in de realisering daarvan voortgang wordt geboekt.

Tussen de gangen door besteedde hij individueel aandacht aan: Peter Hoogendam die in zijn functie van voorzitter van de Pampusklassenorganisa-

tie aanwezig was omdat die klasse dit jaar 85 jaar bestaat. Hij kreeg het eerste Kaagbord 2019 uitgereikt met daarop de afbeelding van een Pampus. Fons Hartman kreeg speciale aandacht als jeugdige bestuurslid van de Regenboogclub, meer in het bijzonder commissaris Regio West.

Van de wedstrijdgevende verenigingen werden Marijke Hasselman (voorzitter WV Braassemeermeer) en Frouk Segaar Comité Alkmaardermeer speciaal in de spotlights gezet. Ook Jurri Rooyackers regiocommissaris twaalfvoetsjollenclub en actief in de woensdagmiddagclub en Cis Schuchmann bevoegd schipper van onze Schottelboot "Noord" werden speciaal genoemd.

Natuurlijk mocht ook de voorvrouw Marieke van Schie van de Kaagrace, -de grootste sloeproeiwedstrijd van het land- niet anoniem blijven. Speciale aandacht was er ook voor Rolf de Vriend, niet alleen vertrouwenspersoon binnen de vereniging, maar tegenwoordig ook voorzitter van het beroemde

Genootschap Jeneverboom. Hij was met drie medegenootschapsleden in vol ornaat aanwezig. Ook de teamcaptains van het Friese- en Hollandse Regenboogteam, Douwe Zwart en Frans Sluyters werden genoemd. Het Nationaal Plan Jeugdzeilen werd gepersonifieerd door de aanwezigheid van de Kaag Watersportacademy.

Tussen de gangen door was er ook een speech van de voorzitter van het Watersportverbond, Harry Wagemakers. Hij benadrukte het belang van goede relaties tussen zijn bestuur en de leden, namelijk de verenigingen. Hij stelde de samenwerking, zoals deze verloopt, zeer op prijs.

De Burgemeester van Teylingen, Carla Breuer sprak natuurlijk over het belang van het recreatiewater binnen haar gemeente en de belangrijke plaats van De Kaag daarin.

Tijdens het dessert kwam Commissaris van de Koning Jaap Smit precies op tijd. Hij had eerst de

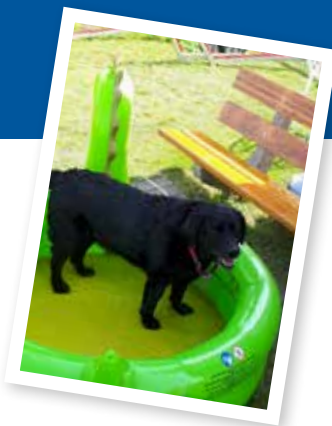
nieuwe Burgemeester van Wassenaar geïnstalleerd. Hij ging nog eens in op zijn periode heel lang geleden dat hij, als dominee, over het water lopend naar het kerkje op Kaageiland kwam om daar te preken. Hij stelde aan de orde dat het zo jammer is dat in het hoogst van de zomer het vaak op de Zuid-Hollandse plassen zo rustig is en dat het goed zou zijn eens na te denken hoe dat veranderd zou kunnen worden.

Iedereen hoorde enthousiast aan dat hij, met de voormalige provincieboot Zuid-Holland, op vrijdag bij de eerste Holland – Frieslandwedstrijden aanwezig zal zijn. Max bood hem aan om in eerste instantie van rol te wisselen: Jaap als stuurman in de Regenboog naar de start en Max op de Zuid-Holland en vervolgens omwisselen. Ook weer een aardig idee.

Het was een mooie, gezellige, boeiende en lekkere bijeenkomst. Ook Koen en zijn brigade alle lof. ■

Wim van 't Hoogerhuys

99ste Kaagweek

► Nathouden en drinken

Een week tevoren voelde je het al aankomen: de 99ste Kaagweek zou bijzonder worden. In het gras, achter de sociëteit, werd de grote feesttent al opgezet. De weerberichten waren meer dan uitstekend met hoge temperaturen en op de site zag je het aantal inschrijvingen toenemen.

Op de maandag, waarin de Kaagweek zou beginnen, verschenen grote pontons waarmee de steigercapaciteit zowel aan het startterrein als in de Baarzenkom verdrievoudigd werd en op dinsdag van die week werden de moederschepen die zich hadden aangemeld geparkeerd. Op die dagen was ook de Kaagjeugd druk bezig met de Jeugdweek en op woensdag 25 juli begonnen de zaken samen te komen. In de middag van die dag eindigde de Jeugd-

week waaraan zo'n 50 Kaagkinderen deelnamen en kwamen de eerste deelnemende boten aan.

Het was warm en er stond een lekker windje toen om 19.00 uur de Dameswedstrijd in de Regenbogen van start ging. Na een fraaie strijd werd Anita de Kraa de winnares. Zij stuurde – dat vond ik als Rotterdammer dan wel weer aardig – de Bruine Rotterdammer. Daar bleef het die avond niet bij: na de dames volgden diverse startgroepen uit de zomeravondwedstrijdserie, ik schat ongeveer 80 boten. Opvallend is dat we een groep Finnjollen aan de start kregen. Die groep wordt steeds groter. Veel van die zeilers hebben ook een andere boot, zoals een Pampus of een Regenboog of allebei; als we nu eens...? Daar kom ik nog wel later een keer op terug. Ondertussen was Marcel van Dijk met zijn band buiten aan de slag gegaan. Het

bleef dus nog lang gezellig in de buitenlucht.

We wisten het: het zou behoorlijk warm worden op donderdag. Het Nationaal Hitteplan was in werking. Wat moet je dan ook doen? Ouderen nathouden en drinken. Dat nathouden kan eenvoudig door een stukje te zwemmen (dat geldt ook voor jongeren) en drinken kunnen we allemaal. Geen probleem dus.

Alle wedstrijden die voor deze dag gepland stonden, werden vlot afgewerkt. We hadden elf startgroepen en met in totaal 160 deelnemende boten. Zoals al heel veel jaren vormde de Regenboogklasse de allergrootste klasse, met 40 boten verdeeld over twee groepen. Maar ook de Valken, Pampussen, Twaalfvoetsjollen, Ynglings waren goed vertegenwoordigd. We telden verder Marieholms, RS Feva's en Laser Fago's, Lasers

en, jawel hoor een mooie groep Optimisten. Jammer dat de 5.5 meter, een aantal jaren geleden nog onze trots vanwege het bijzondere van de boten, een wat zieltogend leven leidt op dit moment. Er waren er nog maar weinig aan de start.

Op vrijdag was het nog steeds warm, maar gelukkig wind genoeg om alle wedstrijden te varen en.. aan het begin van de avond verscheen het voormalige Provincieschip "Zuid-Holland" met aan boord de Commissaris van de Koning Jaap Smit en genodigden. Deze stapte in de Boog van Max Blom en voer richting de start van de teamwedstrijden. Daar nam Max het over en kwam de CdK op de startboot om het startsein te geven en - naar men fluistert - een sigaartje te roken. De teamwedstrijden eindigden die dag in een overrompelende Hollandse zege. Het stond 2-0.

➤ Eén overwinning op zaterdag zou dus voor Holland voldoende zijn.

Het was na de wedstrijden nog zo warm dat velen zich op hun boot op het water bleven vermaken en het terras aanvankelijk meden. Ja, er zijn zelfs moederschepen met airco's aan boord. Later werd het heel gezellig in de Koepel en de feesttent.

Op zaterdag begonnen we, zoals voorspeld, met een grote drijfpartij: windstilte, dan wel, dan geen wind en uit diverse richtingen. Het startschip voer bijna de hele plas rond met de complete vloot achter zich aan. Uiteindelijk werd besloten de ochtendwedstrijd te skippen en aan de wal verder af te wachten.

Dat leverde het gewenste resultaat op, er kwam een heerlijke westelijke wind en de middagwedstrijden werden heel mooi. Na die wedstrijd werd nog een pot teamzeilen gedaan. Wederom won Holland. Aan de kant was Cdk Jaap om de prijsuitreiking van dat evenement direct na afloop te houden. Barry Badpak en Captain Midnight XL maakten het eind van de avond

en het begin van de zondag vol. Er zat weersverandering aan te komen.

De zondag begon een stuk kouder dan de vorige dag, maar er was wind. De zon liet verstek gaan. De Regenbogen waren nu gesplitst in een gouden en een zilveren vloot. Het tempo van de wedstrijden werd in die zin in de gaten gehouden dat het mogelijk moest zijn om de prijsuitreiking niet te laat te houden, want veel deelnemers moesten gewoon op maandag aan het werk.

Dat lukte wonderwel. In totaal voer iedere klasse dus zeven wedstrijden.

Om omstreeks half zes begon voorzitter Max, met fantastische ondersteuning van een deejay, aan een heel mooie prijsuitreiking in de tent. Daar stonden op het podium de schitterende zilveren wisselprijzen en de Kaagborden opgestapeld met daarop een afbeelding van een Pampus omdat die klasse dit jaar 85 jaar bestaat. De tent was vol en waar nuttig, mogelijk en noodzakelijk, zong iedereen met de deejay mee. Het was een groot feest.

DE WINNAARS

Op de Kaagsite vindt u alle uitslagen, ik vermeld hier de winnaars in iedere klasse (met weglating van al die bemanningsleden, sorry) en een paar bijzonderheden.

De "Goede Windbeker" voor aanstormend jeugdig talent in de organisatie ging naar **Pien Snelderwaard**.

Blanche en Jan Bart Lucas werden bedankt voor het jarenlang verzorgen van en uitleg geven over al onze zeer bijzondere wisselprijzen.

Winnaar in de 5.5 meter werd **Arend Jan Pasmann**. **Jan Willem van Weezenbeek** die de enige klassieker voer, kreeg daarvoor een speciale beloning.

Winnaar in de **Regenbogen Gouden Vloot** werd **Peter Bijlard**. Eerder dit jaar won hij al het klassevenement op Loosdrecht en de Jeneverboomtrofee op de Kaag. **Peter Kempeneers** won de **zilvervloot**.

Daan Daniels won (met **Annelies van Strien**) de **Twaalfvoetsjollen** en **Max Frank** was de beste **Laserzeiler**. In de **Marieholm** ging de overwinning naar **Michel Zandbergen**. Winnaar bij de **Optimisten** werd **Anders Bultynck** en **Jip Vrind** kreeg de prijs voor **aanstormend talent**. Wat een volhouwer.

Thomas Allart won de **Pampusklasse** en **Floor Brouwer** was de beste in de **Fago/Feva combi**. **De Valken** werd gewonnen door **Wouter Moleenaar**. **Reinier de Kler** won de eerste prijs bij de **Ynglings**. **Agnes Hemmes** werd de snelste dame in de **dameswedstrijd bij de Valken**.

Ik weet zeker dat iedereen nu al uitkijkt naar de 100ste Kaagweek die volgend jaar op 22 juli begint. Met een beetje promotie moet het mogelijk zijn om meer klassen en deelnemers aan de start te krijgen voor die bijzondere editie. Zullen we een minimumaantal van 250 als doelstelling hanteren? ■

Wim van 't Hoogerhuys

► CoCootje's eerste Kaagweek

Mijn eerste Kaag week.. Ik dacht: ik sta weer aan de kant, maar nee hoor. Dit jaar was er één uit zendenen.

Sipke heeft een vriendje in Singapore en die wilde de Kaagweek zeilen. Hij is wel oud-Kaaglid, maar zonder boot hier. Laat ik nou een bootje zijn. En beschikbaar. Vooral voor oud-leden. De woensdag voor de Kaagweek kwam hij al met mij proefvaren. Dat houdt voor hem in: zoeken naar mijn juiste plekje om op te gaan zitten en nog veel meer.. En ik aan zijn billen.

Die woensdag verwachtte ik onze oud-lid. In mijn voorondertje zat maar het woordje 'oud', maar waar kwam Sipke mee aanlopen? Een spetter 2.0., de spannendste uitvoering van George. Ik viel gelijk van mijn bokje. Vanaf dat moment was ik helemaal verloren. Al mijn lijntjes in de war. Had Menno net allemaal nieuw aangelegd met mooie nieuw klemmen, speciaal voor hem, mijn grote dream-boat, mijn licht in de duisternis...spetter.

Voor zover ik het nog kon, heb ik mijn uiterste best gedaan. Ook de hele Kaagweek. Dag in, dag uit voer ik op een roze wolk. Dit was niet bevorderlijk voor de

prestaties van Wilke. Zo heet de schat. Maar, zo verliefd ik was en hoeveel ik ook van mijzelf heb gegeven, hij kiest toch voor de slanke, sexy, uitgekledde, naakte Laser. Ik weet hoe zij zichzelf nu voelt!

Tranen lopen over mijn gangen... Zo gaat het vaker met een meid van hout versus siliconen. Maar in mijn verliefdheid, na weer een zware dag met Wilke op en aan al mijn plekjes, was het vredig rusten in ons donkere hoekje aan het einde van de jollensteiger. Alleen, met Iris aan mijn bakboordzijde en Lotje aan stuurboord.

Samen genieten wij van de donkere nacht. Maar wij niet alleen. Tijdens en vooral na het grote feest zijn er stelletje die het plekje ook kennen. Wat daar, een metertje van ons vandaan allemaal gebeurt... Ik heb alles gezien. Echt alles.. Heerlijk.

Dit jaar heb ik er nog meer van kunnen genieten, met mijn verliefde zwaardkast en rode wangetjes. Dank je wel, spetter van me. ■

Knuffel van jullie CoCootje.

SOLO NAAR DE ORKNEYS

Om allerlei redenen houd ik erg van solozeilen. En om weer andere redenen houd ik erg van zeezeilen. Maar die twee waren nog nooit bij elkaar gekomen. Het moest er dus een keer van komen: een langere solotocht over zee. Het lukte zowaar om de agenda in juli en begin augustus vier weken vrij te maken, en met deze luxe op zak vertrok ik met onze trouwe Swan of Tuonela, een Contessa 32, via het IJsselmeer en het Wad naar zee. Met als enig reisdoel: het noorden, en als enig persoonlijk doel: te onderzoeken of het bevalt, een paar weken alleen op zee.

Feitelijk begon de tocht met het rondenvan de kardinale ton bij de Zuiderhaaks, buiten Den Helder. Noord-vijf, wind tegen tij, een hobbelige start. Bij twee van de drie shipping lanes die ik over-

steek, maak ik een slagje om de grote scheepvaart ruimte te geven. In het eerste donker zeil ik door de Deep Water Route, die ongeveer op de grens tussen de Nederlandse en de Engelse wateren ligt. Ten

› westen daarvan beginnen de grotere olie- en gasvelden met hun talloze platforms en supply vessels. De wind zet 's nachts goed door en de windvaan stuurt de boot feilloos naar het west-noordwesten.

Ik probeer wat hazenslaapjes te doen, maar wil tegelijk alert blijven. De tweede dag neemt de wind wat af, de zon verschijnt en in de middag verwissel ik genua-2 voor nummer 1. Begin van de avond is het echter helemaal op en met tegenzin start ik de motor. Omdat mijn antieke Autohelm Mark II ter ziele is, is er geen andere keus dan zelf te sturen. Ik klooi wat met touwtjes en elastiek, maar in de golven die nog altijd doorstaan wil de boot niet langer dan een paar minuten koers houden.

Rond half vier 's morgens verschijnt de zon met veel spektakel van oranje, geel en rood boven de horizon. Ik ben inmiddels de laatste platforms gepasseerd en nader Flamborough Head – de in zee uitstekende landtong aan de kust van Yorkshire. De stroming is sterk en duwt me naar het zuiden, waardoor het lang duurt voor ik de kust bereik. Het is nevelig, en de lichtval van de opkomende zon speelt spelletjes die me bijna doen geloven dat hier 150 tot 200 meter

hoge bergen steil in zee afdalen. Rationeel weet ik dat dit niet kan – dergelijke hoge kusten zijn hier niet te vinden. Misschien is het ook de vermoeidheid van twee nachten zonder slaap.

Als de mist optrekt ontwaar ik de witte kliffen van de kust, niet meer dan 40 meter hoog. In het water om me heen tientallen papegaaiduikers, zeekoeten en alken die in deze tijd van het jaar in de krijtrotsen nestelen. Enkele vrachtschepen passeren me, vanuit Hull op weg naar Scandinavië. Ik vaar verder naar het noorden en roep na zo'n 15 mijl de havenmeester van Scarborough op. Die vertelt dat ik enkele uren later, met voldoende hoog water, over de drempel de haven in kan. Een halve mijl buiten de haven gaat het anker uit om dat af te wachten en ik gebruik de tijd voor een rijke lunch.

Scarborough is een levendige badplaats, beetje vergane glorie, met een havenfront dat volledig in beslag wordt genomen door vermaak en vertier: fish 'n chips-kraampjes, casino's, terrassen, rondvaarten en een heuse kermis. Het beetje chique stadscentrum ligt op een half uur wandelen, omhoog tegen de heuvels waarop de stad is gebouwd. Op een rots-

“Bij mijn vertrek uit Eyemouth word ik 's ochtends om zes uur uitgeleide gedaan door twee zeehonden”

plateau boven de stad ligt de ruïne van een oud kasteel, van waaraf je een mooi vergezicht rondom hebt. De dag erna kan ik al vroeg over de drempel naar buiten. De afluende wind zorgt voor een rustige zee en met een vier Beaufort zeil ik parallel aan de steile kust langs Whitby en Hartlepool naar Sunderland, zo'n 55 mijl. De haven is bij elk getij aan te lopen. Sunderland is een oude industriestad aan de rivier de Wear, die vroeger omzoomd was met nijvere scheepswerven. Die oude glorie is nu verdwenen; her en der getuigen verlaten hellingen en oude kranen nog van het industriële verleden. Ik wandel langs de gebouwen van de technische universiteit, over de hoge brug naar het zuidelijke stadsdeel met fraaie parken en musea. Het Sunderland Museum of Maritime Heritage geeft een aardige impressie van het nautische verleden van de stad.

De volgende ochtend bijtijds weer op pad, wat meer bewolking nu maar een mooie lopende wind, die me langs de kust naar het dorpje Amble brengt. De kust van Northumberland is met zijn glooiende weilanden minder spectaculair dan die van Yorkshire. Om Amble binnen te lopen moet ik eerst Coquet Island rond en via een smal geultje een eindje de rivier opvaren. Ook nu vertelt port control me hoe laat ik de drempel over kan.

Precies bij de invaart van de rivier stort een massieve bui zich over me uit – ik kan nog net op tijd mijn zeilkleding aantrekken. 's Avonds loop ik via het wandelpad langs de Coquet River naar het dorpje Warkworth, waar een groot kasteel de skyline domineert. Het is een laaggelegen gebied en de rietlanden langs de rivier bieden onderdak aan allerlei soorten watervogels, zoals eider- en bergeenden, en volgens een informatiebord komen er ook otters en bevers voor.

Met het uitgaande tij vertrek ik daags erna verder naar het noorden. Naast opvallende ruïnes en kastelen langs de kust – Dunstanburgh Castle, Bamburgh Castle – liggen hier de bekende Farne Islands; een vogelreservaat van 4-5 laaggelegen onbewoonde eilanden die tot zo'n 10 mijl uit de kust liggen. Ik zeil om de eilanden heen en steek op naar het noordwesten. In de middag passeer ik de grens tussen Engeland en Schotland. Er zit veel turbulentie in de lucht, wat duidt op een weersomslag. Eind van de middag loop ik even voor hoogwater de slechts 15 meter brede haveningang van Eyemouth binnen.

Op de kades is het feest; ik val met mijn neus in de boter van het jaarlijkse Herring Festival. Volgens de havenmeester is het hoogtepunt de verkiezing van de Herring Queen 2019. De straten van het dorpje zijn versierd met banieren waarop de koninginnen van de voorgaande jaren met foto, naam en jaartal zijn afgebeeld; voor zover ik kan zien gaan ze terug tot 1947. De gevels van hun familiehuizen zijn met vlaggenslingers, ankers en namaakvissen versierd. De volgende dag waait het hard en ik blijf een dag verwaaid in Eyemouth liggen. Ik doe wat reparaties aan de boot en maak een lange en fraaie wandeling over het 'coastal footpath' naar St. Abbs. Het is zonnig weer en de verwachtingen voor de komende dagen zien er goed uit.

Bij mijn vertrek uit Eyemouth, 's morgens even na zes uur, word ik uitgeleide gedaan door twee zeehonden. Net na het hijsen van de zeilen duiken de rug en rugvin van een dolfijn achter de boot op. De zuidwestenwind in de rug neemt snel toe en ik zet een rif in het grootzeil. Bij de ronding van St. Abb's Head duwt de zuidgaande getijstroom me stevig terug in de wind, die daardoor toeneemt tot een dikke zes. Ik bedenk me te laat dat ik beter wat meer afstand

- tot de kust had kunnen nemen. Maar uiteindelijk ben ik rond en neemt de wind weer wat af tot een plezierige 4-5, waarmee ik de ingang van de Firth of Forth aanloop.

Dit trechtersvormige vaarwater vormt de invaart naar Edinburgh. Niet ver van de zuidoever ligt Bass Rock; een 115 meter hoge rotsklomp die de woonplaats vormt van tienduizenden Jan van Genten. Deze schitterende zeevogels, met een spanwijdte van bijna twee meter fors groter dan zilvermeeuwen en ornithologisch eerder verwant aan pelikanten, cirkelen met honderden tegelijk in de thermiek langs de rots omhoog. Ze vangen hun vis door met hoge snelheid het water in te duiken.

Ik kruis met rustige wind naar het westen als vlak naast de boot alweer een loodgrijze rug en vin van een dolfijn opduiken. Het dier zwemt onder de boot door en verdwijnt uit het zicht. Van Bass Rock is het nog zo'n 25 mijl tot aan de beroemde Forth Railway Crossing – de rood geschilderde spoorbrug uit 1890

even ten westen van Edinburgh. Omdat de wind uiteindelijk helemaal wegvalt vaar ik er begin van de avond op de motor onderdoor en loop binnen in Port Edgar; een moderne jachthaven dicht bij het charmante dorpje South Queen's Ferry.

Vanuit de Firth of Forth verder naar het noorden betekent voor pleziervaart een etappe van ruim 100 mijl; er zijn geen redelijke aanloopplaatsen tussen hier en Peterhead. Ik zeil met zonnig weer de Firth of Forth weer uit. De wind is radicaal van richting veranderd en komt nu uit het oosten. Bij het Isle of May, een mijl of vier van de noordoever in de monding van de Firth, neemt de wind toe en botst de uitgaande stroom op de getijstroom langs de kust. Het wordt een nogal wilde tocht tegen de korte, steile golven in en de boot doet haar reputatie van submarine with sails aardig eer aan. Ik houd een flinke afstand van de kust. Ter hoogte van Montrose is het donker.

's Avonds en even na middernacht passeren er stevige onweersbuien; uit voorzorg leg ik alle elektro-

nische apparatuur in het oventje. Tegen twee uur 's nachts valt de wind langzaam weg en bij zonsopkomst vaar ik op de motor de laatste mijlen naar Peterhead. Dit is een commerciële haven van waaruit naast visserij ook veel scheepvaart voor de boorplatforms plaatsvindt. In een hoekje van de met piepen omsloten baai is een kleine marina aangelegd, onder de hoog oprijzende boegen van de offshore supply vessels.

Het is opvallend hoe weinig pleziervaart hier plaatsvindt. In de jachthavens is het uitgesproken rustig, en als ik op zee een jacht tegenkom kan ik spreken van een extreem drukke dag op het water. Ook in Peterhead zijn er weinig passanten; ik lig er met niet meer dan een Deens, een Frans en een Pools jacht, wat gezien de strategisch belangrijke ligging van deze haven toch opmerkelijk is. Enfin – misschien moet het seizoen hier nog beginnen.

Het aantal vrije dagen begint te slinken en ik overweeg wat te doen. In een wat recalcitrante bui besluit ik alsnog door te gaan voor een laatste etappe naar het noorden. De Orkney-eilanden liggen op zo'n 120 mijl van hier – opnieuw een dag en een nacht. Dat lijkt me een mooie finale van deze solozeiltocht. Het

weer ziet er redelijk uit – weliswaar kans op mistbanken, maar met een mooi lopende oostenwind die ook 's nachts lijkt te gaan doorzetten. Het wordt een prachtige zeildag met volop zon, een schitterende zonsondergang en een door de bijna volle maan beschenen zee. Later in de nacht komt inderdaad de mist opzetten, en ik ben opnieuw blij met mijn nieuwe plottertje en de AIS-ontvanger.

Net na zonsopkomst ontwaar ik de eerste eilanden van de Orkneys – grijze en verlaten steenmassa's met steile kliffen. Ik zeil tussen de eilanden door, geniet opnieuw van de vele zeevogels, en begin van de middag leg ik aan in Kirkwall, de hoofdstad' (8.000 inwoners) van de eilandengroep. Het is een vriendelijk plaatsje dat leeft van wat visserij, scheepsreparatie en –onderhoud en toerisme. Het weer verandert razendsnel op deze hoogte; eind van de middag maakt de stralende zon binnen een halfuur plaats voor dichte mist die het zicht op de omliggende heuvels en zelfs de huizen langs de kade doet verdwijnen.

Ik moet nu wat tempo maken om terug te keren naar Nederland, en ik besluit dat te doen door twee lange etappes van elk drie dagen (en dus twee nachten).

➤ Met het uitgaande tij vertrek ik de volgende ochtend om 05.00 uur uit de haven. De mist is deels opgelost maar hangt hier en daar nog tussen de eilanden, een mystieke sfeer. Op het smalste deel kom ik het enorme cruiseschip 'Viking Star' tegen, dat vanuit Bergen (N) via de eilanden naar Londen gaat. Eenmaal op open zee zit ik binnen het uur in potdichte mist met een zicht van niet meer dan 50 meter. Gelukkig blijft de wind redelijk doorstaan, waardoor we met 4-5 knopen naar het zuiden kachelen. Tegen vier uur 's middags lost de mist op en keert de zon terug.

s' Nachts moet ik voor de kust bij Dunbar een slag naar het oosten maken om Rattray Head te ronden. Van daar af zeil ik in een rechte lijn naar de Farne Islands, waarbij ik zo'n 40 mijl uit de kust blijf. Terwijl de boot op de windvaan met een windje drie zijn mijlen aflegt val ik in de kuip achter de buis- kap in slaap. Rond half twee schrik ik wakker; het is aardedonker, de wind blijkt te zijn toegenomen tot bijna zes Beaufort en de boot sleurt met teveel zeil door de golven. Terwijl ik de situatie bekijk klinkt een harde knal en schiet de giek omhoog – de neerha- ler is kaduuk. Ik haak mijn lifeline vast en haal het

grootzeil naar beneden. Op de genua-2 maken we nog altijd ruim 6 knopen vaart.

“Het is aardedonker, de wind bijna 6 beaufort en de boot sleurt met te veel wind door de golven”

Bij het eerste ochtendlicht, tegen vier uur, zie ik de loodgrijze zee met her en der brekers om ons heen. De wind zet de rest van de dag door, maar wordt zodra het tij mee gaat staan iets minder sterk. Begin van de avond loop ik Sunderland aan, waar ik op de heenreis ook al ben geweest. Net op dat moment beperkt een van achter inkomende bui het zicht; de plotter geeft informatie die ik niet kan rijmen met mijn eigen waarneming en ik besluit eigenwijs af te sturen op de vuurtoren van de haveningang.

Op het allerlaatste moment merk ik dat ik de verkeerde vuurtoren voor ogen heb, en bezig ben in volle vaart op een ondiepte voor de boulevard te lopen. Achter me zie ik nu de juiste vuurtoren. Ik maak rechtsomkeert en weet nog net een stranding te voorkomen. Lesson learned: wantrouw niet te snel je apparatuur en wees niet eigengereid, zeker niet als je twee nachten vrijwel niet hebt geslapen...

Maar all's well that ends well, en na een flinke nacht slapen vertrek ik de volgende ochtend monter vanuit Sunderland voor de laatste etappe naar IJmuiden, zo'n 260 mijl. Opnieuw rustig zomerweer met een oost- tot zuidoostenwind tussen 2 en 4 Beaufort. De eerste dag en nacht volgen we op afstand nog grotendeels de Engelse kust, maar daarna buigt deze naar het zuiden af. De tweede nacht zeil ik tussen de boorplatforms door, doorkruis zonder veel problemen de shipping lanes en bereik begin van de derde nacht zonder noemenswaardige incidenten de pie- ren van IJmuiden. Einde van een prachtige ervaring.

Totaal afgelegde afstand: bijna 1.400 mijl. Totaal aantal gezeilde dagen: 16, waarvan 8 's nachts doorgezeild.

De voordehand liggende vraag is natuurlijk: hoe was het? Het misschien minder voor de handliggende antwoord is: geweldig, al zal zo'n lange periode alleen niet iedereen aanspreken. Solozeilen doe je natuurlijk niet voor de gezelligheid, maar de ervaringen die je opdoet, maken een veel diepere indruk dan bij het zeilen met bemanning. Solozeilen op zee is ook de ultieme beleving van vrijheid: buiten bereik van de meeste communicatiekanalen ben je volledig op jezelf teruggeworpen, maar beleef je ook alle ruimte om je dagen helemaal naar eigen inzichten in te richten.

Het geeft ook een soort harmonie met de natuur – van de dolfijnen en vogels om je heen, de afhankelijkheid van wind en water, tot de duizenden hemellichamen die zonder lichtvervuiling 's nachts te zien zijn. Misschien is het wel die romantiek die dit soort tochten bijzonder maakt. Hoe dan ook is deze ervaring aanleiding om de kaart erbij te pakken en te zien welke nieuwe bestemmingen in het verschiet zouden kunnen liggen... ■

Jeroen Groenendijk

▶ Roeien op de Linge: natuur en mooie stadjes

Altijd geïnteresseerd in cultuur en natuur ging de gig-ploeg Giganauten deze zomer op pad om de Linge te verkennen: van Heukelum naar Rhenoy, en terug.

Bij de naam Linge denken veel mensen aan bloesemtochten in het voorjaar. Voor anderen is het terra incognita. Daarom even wat geografie. Linge schijnt een verbastering te zijn van

'lang'. In ieder geval is de rivier met zijn 108 km van oorsprong vanuit het Pannerden kanaal tot de instroom in de Beneden Merwede in Gorinchem de langste 'compleet Nederlandse' rivier. De eerste ca. 50 km zijn weinig spannend en in feite artificieel. Tot begin van de 13e eeuw lag de oorsprong van de Linge noord van Tiel als een tak van de Waal via de (nu) Doode Linge. Dit leidde tot niet te voorspellen hoge waterstanden waar de bewoners van Gorinchem de dupe van werden. Rond 1203 werd deze

aftakking van de Waal afgedamd en daarmee werd de Linge een weinig belangrijk water. Wel was er weer "voeding" via een inundatiekanaal vanaf de Waal dat rond 1850 in het kader van de Nieuwe Hollandse waterlinie werd gegraven.

Begin 20e eeuw kreeg de rivier zijn oorspronkelijke rol als afwatering van de hele Betuwe. Dit werd rigoureuus gedaan met kanalisering van een stroompje van Pannerden naar het begin van de toenmalige Linge bij Zuilen/Tiel. Toch leverde deze ingreep niet meer op dan een watertje alleen geschikt voor kano's. Zeer opmerkelijk, maar waterbouwkundig wel begrijpelijk was het niet gewenst dat deze nieuwe Linge en het Amsterdam Rijnkanaal elkaar op hetzelfde niveau zouden kruisen: de Linge gaat hier met een tunnel onder het kanaal door (!). Vanaf Zuilen gaat de Linge via Geldermalsen, Beesd, Rhenoy, Acquoy, Asperen, Leerdam en Heukelum verder naar Gorinchem.

Ook al merk je het niet: rond Acquoy bevind je je in het Graafschap Leerdam/Buren en dus op privé-terrein van onze Koning. Asperen heeft de naam als stadje met een belangrijke functie in de nieuwe Hollandse waterlinie in de vorm van een grimmig uitziend fort van ca. 1850. Daar is een ingewikkelde waterhuishouding met sluizen gemaakt om de waterlinie in werking te stellen. Leerdam is de Nederlandse Glasstad met fabriek, musea en verkooppunten, alles gericht op glas.

De "echte" Linge heeft het karakter van een meanderende rivier met veel stadjes en dorpen met een lang verleden en schitterende natuur rondom en is goed bevaarbaar. De roep uitgaande van verleden en de natuur lag aan de basis van ons idee om als Giganauten gig-ploeg een tocht over de Linge te maken. In de afgelopen twee jaar deden we al tochten rond Kaag en Braassem, noord-west Groningen, Spaarne en de Amstel tussen Ouderkerk en het IJ. De keus viel dus weer op een rivier.

Uiteraard begint zoets met te hoog gespannen verwachtingen: eventjes roeien van Leerdam naar Geldermalsen met in en uit het water halen van de

boot, heen en weer rijden en toch nog op tijd in Warmond terug te zijn voor een diner. Uiteindelijk werd het te water laten in Heukelum waar een perfecte helling het ons makkelijk maakte, via Leerdam naar Asperen, alwaar koffie en taart. Het volgende traject liep tot Rhenoy. De lunch na ongeveer 11.5 km roeien was zeer gewenst en deed wat het doen moet: herstel van krachten. Vanuit Rhenoy terug naar Heukelum met een korte bierstop in de haven van Leerdam.

"Op privé-terrein van onze Koning"

Weer, natuur, stadjes en de goede stemming aan boord maakte er een geweldige toer van. De ploeg was compleet, dat wil zeggen acht deelnemers aan de tocht. Met zes wisselende plaatsen voor roeiers en roeisters en een stuurman/vrouw was er dus steeds een bemanningslid zonder duidelijke taak. Op deze manier was de oorspronkelijke taak van een pilot-gig ook in te vullen: steeds een wisselend iemand op het loodsen bankje.

Rond 17.00 uur waren we weer bij de helling in Heukelum. Het op de trailer hijsen van een 250 kg wegende en kwetsbare boot kostte wel wat meer inspanning dan de tewaterlating, maar ging zonder enige tegenslag of schade. Zonder verkeersproblemen waren we rond 19.30 uur in Warmond-Oost en konden na klaarmaken van de gig voor weer "normaal" gebruik, genieten van een plezierige avond in La Croute in Warmond. Het zal niet verbazen dat een van de vele onderwerpen van gesprek ging over een volgende tocht, waarschijnlijk over de Drecht ergens in de vroege herfst. ■

Namens de Giganauten,
Al de Weerd

CODES ORANJE EN GEEL, REGEN EN BLIKSEM ÉN ZON

Vrijdagavond 19 juli: Rond een uur of zes wordt het drukker en drukker in en voor het Wapen van Warmond. Deelnemers en aanhang verzamelen zich voor de registratie voor de jaarlijkse strijd om de Jeneverboomtrofee.

Ook dorpsarts Rolf de Vriend (dit keer in korte broek en overhemd), tevens huidig voorzitter van het mede-organiserend Genootschap Jeneverboom, is aanwezig. Leo Hartman zorgt dat iedere deelnemer (tegen betaling) voorzien wordt van de wedstrijd bepalingen en baankaarten. De aanwezigen zorgen zelf voor voldoende vochtinname – het is prachtig weer – en andere gezelligheid. Er wordt druk gespeculeerd want het weerbericht voor morgen is enigszins onheilspellend: codes oranje en geel, waarschuwingen voor onweer en windstoten.. We zullen het wel zien.

Zaterdag 20 juli: De codes gelden nog steeds, het waait een windje 3 uit het zuiden en het dondert in de verte. Ik neem contact met Leo Hartman op die met alle 18 deelnemers wacht in de nabijheid van medeorganisator Fort Marina in Warmond. We besluiten voorlopig een half uur te wachten. Wij gaan het water op en bouwen een baan en wachten op de boten. Die zien we in het zuiden in de buurt van de Kaagsociëteit.

Nog maar eens bellen: Ja, we willen liever nog even wachten en drinken nu koffie. Dat is goed, over een half uurtje dan maar? De lucht trekt open en de zon breekt door. We tellen bij de eerste wedstrijd 17 boten aan de start. Na een General (algehele terugroep) en een Zwarte vlag komt het spul op gang en finisht de 87 van Peter Bijlard na een minuut of 40 als eerste, met de 67 van Remco Boot (ja, hij is er weer) als 2e en de 148 van Leo Hartman als 3e. De 38 van Douwe Zwart kreeg een Bfd. (Black Flag Disqualification) (en dat na de lange reis uit Friesland).

Direct hierna beginnen we aan de procedure voor de

derde wedstrijd. Even tellen: er zijn 18 boten. Hoe kan dat? Zoeken, zoeken.. ja de 50 zou ook meedoen maar ik zie wel een enigszins bulrugachtige blauwe romp, maar daarboven geen zeilnummer 50. Er staat 143 in dat zeil en daaronder hoort een andere boog. Ok, we gaan met 18 boten van start: de 149 van Matthieu Moerman finisht op de eerste plek, Leo Hartman in de 148 is tweede en Sjoerd Vollebregt met de 157 volgt direct daarna.

Ik krijg van de finish te horen dat de 143 zich daar als 50 bekendmaakte. Omdat hij dus eigenlijk een niet gestarte deelnemer was, krijgt de 38 er voor zijn Bfd één punt bij en scoort met drie andere boten bovendien een OCS (te vroeg gestart) in deze race. We gaan onverdroten verder met race 3, hoewel er meer bewolking komt, in de verte af en toe gerommel te horen is de code geel voor Zuid-Holland nog steeds van kracht is.

Die wedstrijd wordt de 87 weer eerste en de 156 (yes, Kees Barnhard is back) tweede, gevolgd door de 157. De lucht is in beweging, het dondert en bliksemt in de verte. Steeds splitsen de buien zich boven Leiden en verdwijnen meestal richting Braassem en een deel richting kust. We durven het aan, gebaseerd op ervaring, om de vierde wedstrijd van de dag te beginnen. En, ondanks heel veel regen, in een deel van de wedstrijd blijven onweer, hagel en windstoten weg en schijnt de zon bij de finish in het Zomergat aan de westkant van 't Joppe. De 140 van Eric Kampschreur wint deze wedstrijd, de 149 is tweede en de 87 derde. Na deze dag leidt de 87. Helaas zal de 149 evenals eerdere jaren op de zondag niet varen...

De borrel en BBQ bij Fort Marina verlopen heel gezellig. De weersverwachting voor zondag voorziet geen narigheid, integendeel. Hoe het nachtprogramma is verlopen? Geen idee.

Zondag 21 juli: Het is stralend zonnig weer met een matige westelijke wind. De resterende 17 deelnemers

verschijnen mooi op tijd in de buurt van de startlijn die haaks op de wal, pal voor de starttoeren van De Kaag ligt. De start is richting Zuid (Leiden en vervolgens zal de baan over Warmond alle Kagerplassen via de Boerenbuurt en de Koppool weer terug richting Zweiland en finish voor de toeren gaan.

Het is altijd aardig om te zien hoe onwennig het geworden is om niet in de wind te starten. Zonder OCS vertrekt de vloot om 11.00 uur voor de mooiste wedstrijd van het seizoen. Om 13.07 uur finisht de 157 als eerste: Sjoerd Vollebregt, Boudewijn Beck en Floris Beck (14 jaar) zullen bij de prijsuitreiking de Fort Marina Langeafstandswisselprijs gaan krijgen. De 67 is tweede en de 75 van Eric de Nes derde. Dan volgt de lunch bij "Coazy" op het eiland Koudenhoorn. Een aan te raden locatie.

Om 4.00 uur is iedereen weer gezellig nabij het Jeneverboomplein, dat is de naam van het terras van Fort Marina. De horeca draait op volle toeren en het Genootschap is door drie leden in officieel tenue vertegenwoordigd. Omdat er voor alle stuurlieden Kaagwater is, krijgen ze allemaal een op maat gesneden beoordeling. De 50 van Derek Tol - de laatste – krijgt, naast de jenever, het beroemde olieverfschilderij van de Jeneverboom. Het Genootschap heeft voor hen een plek gereserveerd bij Tussen Kunst en Kitsch. Zullen we dan eindelijk weten hoe waardevol het kunstwerk is?

De plaatsjes 1 t/m 3 krijgen naast de jenever fraaie designer T-shirts en De Jeneverboomtrofee 2019 is voor de 87, ook winnaar van het evenement toen het in 2008 voor de eerste keer gehouden werd. De 148, al drie keer winnaar in het verleden, werd 2e en de 157 werd 3e.

Het mooiste Regenboogevenement hebben we weer gehad. Nu maar hopen dat Kaagweek, Sneekweek, NK en Alkmaar hier een beetje op lijken. ■

Wim van 't Hoogerhuys

► Succesvolle Yanmar Dragon Gold Cup 2019

De Dragon Gold Cup 2019 is van 9 – 14 juni gezeild vanuit Medemblik. Bijna 100 deelnemende teams uit 19 landen zeilden gedurende zes dagen één wedstrijd per dag met een totale baanlengte van circa 18 nm inclusief de drie kruisrakken. Zonder aftrek van het slechtste resultaat.

De zeilers kregen alle soorten weer voor de kiezen. Van windstilte tot zwaar weer op woensdag 12 juni met kou, regen en windstoten tot 30 knopen. Met name deze vierde dag van zes wedstrijddagen eiste veel van de bemanningen en van de Draken.

Het Portugese Team POR 84 (Pedro Andrade c.s.) won de 75e editie van de Dragon Gold Cup. NED 412 (team Kaaglid Pieter Heerema) werd tweede. Het professionele Yanmar Racing Team JPN 56 (team Peter Gilmore) werd derde. De 75-jarige zeiler Draak legende Poul Richard Hoi Jensen werd met twee Britse amateurs 9e en daarmee de beste Corinthian. De door zilverexpert Jacob Roosjen gesponsorde Silver Cup voor de zeiler die middenin

eindigt ging naar de NED 275 van team Ivo Kok.

Het Nederlandse aandeel in een zeer competitieve vloot met oud Olympiërs en oud America Cup zeilers was groot. Maar liefst 35 wedstrijdteams van de totaal 72 wedstrijd Draken die in Nederland zeilen kwamen aan de start. Een mooie vertegenwoordiging.

Iedere race met ruim 90 Draken werd gestart met één startlijn van 0,9 nm lengte. Een hele uitdaging voor het Race Comité. Het Race Comité deed het onder moeilijke omstandigheden uitstekend en kreeg alle lof van de zeilers.

Deze traditionele jaarlijkse regatta voor Draken-teams is in 1936 geïnitieerd door de Clyde Yacht Clubs Association. Het winnen van een ware gouden wiselbeker met twee Draken is de hoogste eer voor een zeiler in de klasse.

Met hulp van zo'n 25 vrijwilligers vanuit de KNZ&RV, KZRV De Maas, AZRV, WVA, KWV De Kaag en de KWVL onder leiding van Ann Dobbemann, Klaas Rui-

gewaard, Jan Bakker Frits Daarnhouwer, Roald Plantinga en Philip de Koning Gans als leden van het Organisatie Comité werd een TOP evenement neergezet.

Nieuw dit jaar was de persboot met de Britse zeil-journaliste Fiona Brown. Vanaf de wedstrijd baan werd via Face Book verslag gedaan van het verloop van de wedstrijden, terwijl Watersport TV Online opnamen maakte met video en een drone.

De dames die zo'n 300 zeilers wogen en controleerden op een totaal bemanningsgewicht van 285 kg zullen hebben genoten van de vele strippers die voor hun neus uit de kleren gingen.

Naast mooie en spannende wedstrijden waren er ook mooie socials. Zoals de opening die te toon zette voor een goede sfeer. Het Yanmar Dragon Gold Cup Diner op dinsdag 11 juni in de uit 1402 stammende Bonifatiuskerk. Het was op zich een hoogtepunt. Een diner voor 400 personen aan 40 gedekte tafels.

Het 'charity moment' op woensdag waarbij door de Yanmar vertegenwoordigster

Mrs. Hiromi Kubota en National Secretaris Draken-klasse Philip de Koning Gans een gezamenlijke cheque van € 1000,- werd aangeboden aan de deelnemers van het 'INLOOPHUIS Medemblik' onder luide zang van het Shantykoor "t Scheepstuygh" was mooi om stil te staan bij het feit dat het leven soms niet over rozen gaat.

Het mooiste moment was toch eigenlijk wel het 'wereldrecord' uitkranen van 90 Draken met drie kranen en leden die van wanten weten en van aanpakken houden. Het is altijd het kritieke moment van een groot Drakenevenement. Als dat snel en soepel verloopt win je de harten van alle kritische zeilers. En dat deden we. ■

Philip de Koning Gans
National Secretary
Dutch Dragon
Class

Sally the saloon boat

Wie zag hem niet varen op de Kaag, de salonboot Sally uit 1910? Deze zomer besteedde het tijdschrift Classic Boat aandacht aan de geschiedenis van de door Kaaglid Cees Nater opgeknapte boot. Na twee jaar renovatie en drie jaar tochten door Nederland zoekt de Sally nu een nieuwe eigenaar. Maar dat Engelstalige verhaal wilden we - enigszins ingekort - de lezers van het Kaagnieuws niet onthouden.

There was a time, early in the 20th century, when saloon boats were a common sight throughout the inland waterways of Holland. They were immediately recognisable by their seemingly disproportionately large heavily-glazed superstructures within which were the spacious saloons which gave them their name. “That was where the rich and important people kept dry with their cigars and whisky while the crew were standing outside in the rain,” said Dutch naval architect Olivier van Meer. “It was a very typical Dutch way of transporting important people.” Saloon boats were not only used as inland cruising boats in their own right, but also as tenders for bigger boats, for government officials to inspect the waterways and dykes, and occasionally for racing across the IJsselmeer for which the boats had to comply with a measurement formula involving length, beam and engine power. As with any other rating/measurement system, it was up to the designer to devise the best combination of these factors.

As with many other types of boat of the same era throughout the world, only a small proportion survive today. They were typically built of iron, and not particularly heavily, and many began to go into

decline when they were used as transport barges or houseboats. “Of course, a lot of them were lost during the Second World War,” said Olivier, “and then we had this stupid era between the war and the 1970s when we had no maritime conscience at all. It’s only in the last 25 years that we have learnt that this is our heritage and something we should take care of.” But some have survived and even been beautifully restored and amongst the oldest of these, possibly even the very oldest, is Sally.

Sally was built by WF Stoel & Son at the Nicolaas Witsen shipyard in Alkmaar in 1910 with a Daimler 4-cylinder 42HP petrol engine. Her first owner was Simon de Wit whose family were the founders of a chain of Dutch supermarkets which much later merged with Albert Heijn and still trades today under the latter’s name. The boat was named after his daughter. The de Wits owned Sally for about fifty years but then she had a succession of owners over a relatively short time: a Mr Wieringa, who renamed her Costa Rica; the Kok-Miedema family who bought her in 1971 and called her Frederika; and then four years later, a boatyard in Leeuwarden in Friesland which reinstated her original name. At that point her original engine, having been replaced with a Volvo Penta B-30 65HP diesel, was purchased by the Daimler factory in Germany where, it is thought, it is still displayed as a museum piece. Sally’s next owner had a restaurant on the canal near to Schiphol Airport and used her to provide commercial tours around Amsterdam.

In 1991, Cees Nater returned to his native Holland from Hong Kong where he had been running his own company Gaastra Sails which specialised in making sails for windsurfers. At that time, Sally had been out of commission for about six years and was laid up at a yard where the owner owed money, and that was where Cees first saw her. “I fell in love instantly,” he told me. He soon bought her and got her back in commission, and over the following seven years he and his wife not only used her for their own purposes but also, from time to time, for weddings. “We used to get the newly married cou-

ple on board and transport them across the waters to the reception, often with other boats around us,” he said. “But we only ever did this for friends, not commercially.” For one party there were over thirty people on board. But then in 1998, Cees and his wife moved to Mallorca and sold Sally to a family friend who, three years later, also moved to Mallorca and sold Sally.

The new owner was Olympia Charter who continued the wedding theme by using her for wedding parties as well as canal charters.

And then, in 2015, Cees returned to Holland once more and saw Sally again. “She was in an absolutely terrible state which made my heart bleed,” he said, “and I had to buy her back.” But this time he was determined to make sure the work was done thoroughly and to help this process along, he asked Olivier van Meer to look after the project management and the technical design work.

Sally was taken to Scheepswerf Stallinga in Leiden where almost everything apart from the saloon superstructure was stripped off the boat. This allowed repairs to be carried out to the hull plating and frames, around 20% of which was renewed, mainly underwater. The forward cabin’s steel coach-roof top was also replaced.

The saloon roof was sheaved in glass and epoxy, the whole teak superstructure (which is known to be original) was re-varnished and re-glazed with 8mm toughened glass, and the doors at each end of the saloon were renewed. A new traditional skylight was made for the forward cabin very similar to the old one which was “totally gone” according to Olivier, and “we made a more practical arrangement in the centre cockpit around the wheel, with a small seat, everything in traditional style.”

The layout of the engine space – below the cockpit - was redesigned and the only item of equipment retained there was the engine. It was thoroughly overhauled before it was reinstalled, along

- with the drive train, and a keel cooler was added to avoid potential problems with the engine sucking up muddy water in the shallow areas of the Dutch inland waterways. All of the interior was refitted

The layout of the boat differs in small ways from the old one which, Oliver said, “was not practical. This is much more suitable for the owner’s needs.” Cees told me that a lot of thought had gone into making sure that water doesn’t lie anywhere where it can cause long term damage, whether by stopping it coming into the boat in the first place, or making sure it can easily drain away to an area which will be pumped out. “Every five centimetres has been thought of,” he said. “She is like a new boat.”

Cees describes Sally as “the easiest boat I have ever had in my life. She handles so well.” To contribute to this, a bow thruster was installed during her refit and the rudder was enlarged to allow her to easily negotiate the sharp corners of the Dutch canals. Particular attention was paid to the sound proofing of the engine space “because I don’t like noises around me,” said Cees. “Sometimes when people come on board they have to ask if the engine is running.” Sally has a top speed of just over 10 knots and

a cruising speed of about 8.5. “She goes through the water like a knife,” said Cees. “She has no resistance.”

The refit work took almost two years and, it seems has been very thoroughly carried out to the extent that Cees thinks “she will last another 200 years”. ■

LOA 14.9m
Beam 2.8m
Height above WL 2.23m
Draft 0.9m
Displacement 13.6 tons

(Bron: *Classic boat*, July 2019)

▶ “Je weet niet wat je meemaakt als je mag sturen”

Dit jaar voeren de 5.5 meters voor de 25e keer mee tijdens de Kaagweek. Reden om even stil te staan bij deze bijzondere klasse en bij de Classic Cup die over de hele wereld meereist om voorafgaand aan het WK verzeild te worden. Ook reden om te kijken hoe die Jachten (de RvW spreken alleen nog over Boten maar dat kan zomaar niet!) op de Kaag kwamen.

Zoals onze voorzitter regelmatig zegt dat Lies Eichhorn de schuldige zou zijn, is dat in dit geval bijna de waarheid. Ze haalde begin jaren 70 de

Cadetklasse naar de Kaag en die wilde ze met Pasen laten wedstrijdzeilen tegen de Engelsen en Belgen. Om narigheid te voorkomen ontstonden er enkele illegale fabriekjes, die per Cadet gesmokkelde rollen neopreen met knip en plakwerk omtoverden tot heuse wetsuits.

Wat heeft dat met 5.5 te maken: Pasen.. Het was een schitterend Cadet-evenement geweest en het comité had zijn nabespreking aan de bar, de steigers waren leeg en de Kaag was leeg. Alleen die heel mooie boot met die rode mast voer nog rond, wat is

- dat? Toen ik even naar achteren moest zag ik nog net dat die ging aanleggen. Ik vergat alles en zei tegen de eigenaar: geef mij maar, dan hoef je hem niet vast te leggen. Dat ging niet door want hij ging wél mee en zijn bemanning ging naar de sociëteit.

Anderhalf uur later was ik bijgeschoold en was besloten dat ze konden meedoen met de Kaagweek 1994. Het comité was boos omdat ik weggelopen was, terwijl ik dacht dat ze gezien hadden hoe ik apetrots weg zeilde.

De bemanning was tijdens mijn zeilen naast het comité beland en dat vroeg zich af wie die eigenaar was. Het bleek een bescheiden maar zeer belangrijke man te zijn die zelfs zijn zussen in de strijd gooide: één van hen trouwde met iemand die bij menig familiebezoek een verloren 5.5 aan zijn trekhaak bleek te hebben.

Binnen de kortste keren bloeide de klasse en was er een super Kaagweek voor ze. Dat gaf een band. Dus toen we als Kaag de kans kregen om het WK 2000 te doen vanuit het gloednieuwe Regatta Centrum in Medemblik, pakten we dat op. Ervaring genoeg omdat we al vanaf 1990 een baan op de Spa-regatta deden.

Voorafgaand aan de WK 5.5 wordt altijd de Scandinavian Gold Cup verzeild, een oude cup uit 1919, een Europese tegenhanger van de America's cup. Omdat de 12 meters, 8 meters en 6 meters te duur werden, werd de 5.5 meter in 1952 Olympisch en verhuisde de Goldcup mee naar de 5.5 meter. De meters slaan niet op de lengte maar op de uitkomst van de som uit een formule waarbinnen je vrij mag aanpassen: een ontwikkelingsklasse waardoor steeds snellere boten mogelijk zijn. Het is duidelijk dat een boot van vóór 1970 dan geen kans heeft voor een moderne boot te eindigen.

In de prijzenkast van De Kaag stond een schitterende beker, aangeboden door Koningin Wilhelmina bij het behalen van de selectie voor de Olympics 1928, door Van Hoolwerff, Doedes en De Vries Lentsch in de 8 meter Hollandia. Een gouden vondst om deze aan de

5.5 klasse organisatie aan te bieden voor de klassiekers (van vóór 1970) die dan parallel en onder bijna dezelfde regels als de Gold Cup vervaren wordt.

Dat houdt in: één deelnemer per land, wie na drie wedstrijden geen wedstrijd heeft gewonnen, mag niet meer meedoen en de eerste die drie wedstrijden wint, is winnaar. Je komt dan aan maximaal zeven wedstrijden waarbij vaak de laatste een matchrace wordt.

De 5.5 m heeft het nu een beetje moeilijk, de klassieke vloot is uitgedund mede door de brand, 7 boten, moderne zijn voor ons bijna niet te betalen. Een paar jaar geleden kostte het een rijtjeshuis! Maar we gaan wel door, want het is echt wat. Je weet niet wat je meemaakt als je mag sturen. ■

Jan Willem van Weezenbeek

Maand	Datum	Kaagactiviteit
Sept	28-29	Nakaag
Okt	5-6	Lange afstandwedstrijd Valken
	6	Najaarstraining jeugd
	11	Vrijwilligersdiner
	13	Winterwedstrijd
	13	Najaarstraining jeugd
	20	Najaarstraining jeugd
	27	Wintertraining jeugd
Nov	3	Wintertraining jeugd
	10	Wintertraining jeugd
	10	Winterwedstrijd
	17	Wintertraining jeugd
	21	Algemene Ledenvergadering
	24	Wintertraining jeugd
Dec	8	Winterwedstrijd
	19	Kaagnieuws 628

Bezwaren tegen het voorgestelde lidmaatschap kunnen tot vier weken na de aanmelddatum schriftelijk worden ingebracht bij het bestuur. Na deze termijn zal het bestuur beslissen over toekenning van het lidmaatschap.

2019

Voorgestelde leden

Naam	Woonplaats	Voorgesteld door:	
De heer R.G. Boot	Haastrecht	Oud lid	
Mevrouw H.E. Feringa	Amsterdam	Mevrouw J. de Jong	De Heer M. van het Hooft
De heer A. van Gelder	Wassenaar	Oud lid	
Mevrouw W. Hagebeuk	Leiden	De heer W. Melief	De heer P. Melief
De heer W.H.L. Han	Kaag	Oud lid	
De heer O.P. Hooites	Noordwijk	De heer R. Brinkel	De heer M. Blom
De heer J.Th. van Iperen	Warmond	De heer R. Oudshoorn	De heer J. Mantel
De heer J.H.M. van Kleef	Den Haag	De heer R. Brinkel	De heer M. Blom
De heer P.V. Kommer	Den Haag	Mevrouw E. van Kampen	
De heer T. Kanitz	Warmond		
De heer J.W. van der Linden	Amsterdam	De heer M. Blom	De heer R. Brinkel
De heer J.P. Lusink	Voorhout	De heer M. Behrend	De heer J. Behrend
De heer A.A.J.P. Mulder	Oegstgeest	De heer R. Geers	De heer B. Wissen
De heer L.E. Nieuwenhuizen Segaar	Leiden		
De heer N. Ouwehand	Katwijk	Oud lid	
Mevrouw J.M. Paardekooper	Voorschoten	Oud lid	
De heer R. Schouten	Leiden		
De heer F.C.G. Stapff	Oegstgeest	De heer R. Geers	Mevrouw A. Batelaan
De heer F.L. Vintges	Wassenaar	Oud lid	

Gezinsleden/Jugdleden

Isabella en Sophie Dalen Meurs, Baambrugge - Hebe Dieleman, Oegstgeest - Catoo, Jet, Maud en Noor van Duin, Hazerswoude-Rijndijk - Kobus Elbers, Kuala Lumpur - Guus Figeo, Hazerswoude-Rijndijk - Tijmen Hoogendoorn, Oegstgeest - Dot Jacobs, Haarlem - Jules de Jong, Katwijk aan Zee - Anna en Meta Lambert, Den Haag - Felicia en Stephanie Lippmann, Oegstgeest - Ben Lommerse, Sassenheim - Jasmijn Meijer, Warmond - Felix Molmans, Leiden - Maud Moret, Kaag - De heer E.H.M. Nieuwesteeg, Alphen aan den Rijn - Fedde Tuinier, Zoeterwoude - Juliette Verberne, Heemstede - Hannah Wendrig, Baambrugge - Syb de Winter, Oegstgeest - Jasmijn en Pepijn Zandbergen, Oegstgeest

Beëindiging lidmaatschap

Als u uw lidmaatschap van KWV De Kaag wilt opzeggen, moet u dat schriftelijk doen, door een opzeggingsbrief naar het secretariaat te sturen. Opzegging kan alleen tegen het einde van het lopende verenigingsjaar en wel vóór 1 december. Bij een opzegging ná 1 december loopt het lidmaatschap door tot het einde van het eerstvolgende verenigingsjaar.

Overleden

*Je moet zeilen op de wind van vandaag
De wind van gisteren helpt je niet vooruit
De wind van morgen blijft misschien wel uit
Je moet zeilen op de wind van vandaag*

Op 7 juli 2019 is de heer M. de Vries overleden

Op 8 juli 2019 is mevrouw W. Biesot-Swart overleden

"I am sailing"
Op 7 augustus 2019 is de heer A.J.W. Arkeveld overleden

Wij wensen de nabestaanden heel veel sterkte bij de verwerking van dit grote verlies.

De publicatie "Personalia" is ook te lezen op de website onder "vereniging".

CONDUCT VASTGOED

DE SPECIALIST IN WONEN AAN HET WATER

CONDUCT VASTGOED B.V.

Bel Jan Willem ten Kley of ir. Kim ten Kley-Keeris MRE BA
Burg. Ketelaarstraat 3a, 2361 AA Warmond | 071 3019121
info@conductvastgoed.com | www.conductvastgoed.com

vastgoedpro

BRAND NEW!

Nieuw in de 2019 Magic Marine collectie is de Brand Jacket! Een instap model jas in de kleuren donkerblauw en grijs. De Brand Jacket is uitgerust met de MTECH2.0 performance technologie wat de jas winddicht, waterdicht en ademend houdt!

Terugkerend in de Magic Marine collectie is de sportieve fit voor optimaal pascomfort, de Brand Jacket is tevens verkrijgbaar in een dames model.

Benieuwd hoe de Brand Jacket gecombineerd kan worden met de rest van de Brand collectie? Kijk snel op www.magicmarine.com